

Ceny prenumeraty.

We Lwowie: miesięcznie 2 Kor.,
za codzienną dwukrotną dostawę
do domu dopłaca się 60 halerczy.

Z przesyłką poczt. w kraju
i monarchii:

miesięcz. 2 K. 50 h. z 2-krot. 3 K. — h.
kwartal. 7 K. 50 h. wysyłką 9 K. — h.
rocznie 30 K. — h. pocztow. 36 K. — h.

W Niemczech: miesięcznie 4 Kor.
W innych państwach Związku po-
cztowego miesięcznie 5 Koron.
Zmiana adresu pocztowego 40 hal.
Redakcja, Administracja, Drukarnia
Lwów, ulica Chorążczyzny 17—19.

Słowo Polskie

wychodzi 2 razy dziennie

Ceny ogłoszeń.

Ogłoszenia (inseraty) za 1 wiersz
petitowy lub jego miejsce 20 hal.
Nadesłane za wiersz petitowy lub
jego miejsce 80 halerczy.

Nekrologia za wiersz petit. 60 hal.
Doniesienia o ślubach, zaręczynach
it. p. wiadomości po 1 Kor. za wiersz.

Drobne ogłoszenia za wyraz 6 h.
najmniej 60 halerczy. Wyrazy grub-
szym pismem liczą się podwójnie.

Ceny oddzielnych numerów:

Nr. popołudn. 6 h. z przesyłką 10 h.
Nr. poranny 4 h. z przesyłką 6 h.
Drobnych rękopisów nie zwraca się

Rękopisy i listy w sprawach redakcyjnych należy adresować do: Redakcji Słowa Polskiego we Lwowie. — Listy w sprawach przedpłaty i odbioru pisma, ogłoszenia i reklamacye
uprasza się nadsyłać pod adresem: Administracja Słowa Polskiego we Lwowie. — Adres dla telegramów: Słowo Lwów. — Nr. telefonu Redakcji 541, Administracji 740.

Wydawca: inżynier WACŁAW WOLSKI.

Redaktor naczelny: ZYGMUNT WASILEWSKI.

Na przyszłość.

Wynik obecnych wyborów do parlamentu przyniósł
naszemu narodowi cały szereg porażek. Straciliśmy parę
mandatów na rzecz syonistów, i członków międzynaro-
dowej partii socjalistycznej. Znaczna bardzo ilość gło-
sów polskich padła na kandydatów, którzy szli do wy-
borów pod hasłami albo wręcz Polsce wrogimi, albo
też obojętności dla spraw narodowych, podporządkowa-
nia ich interesom stanowym czy klasowym. To są
wszystko poważne straty. Fakt ten należy przyznać bez
ogródek.

Ale tylko w narodach małodusznych klęską staje
się każda przegrana.

Narody żywotne nie upadają na duchu pod wra-
żeniem poniesionych strat i porażek, lecz biorą się, wręcz
przeciwnie, do tem energiczniejszej pracy, aby poprze-
dnie błędy, co spowodowały przegraną, naprawić.

Można to już dziś stwierdzić, społeczeństwo na-
sze przyjęło istotnie tę wyborczą porażkę, która nas
obecnie spotkała, z męskim spokojem. Miał narzekań,
sporów o to, kto winien, słyszymy głosy nawołujące do
reform, do pogłębienia naszej narodowej i społeczno-
kulturalnej pracy. Jest to zapowiedź lepszej przyszłości,
bo jest dowodem, że rzeczywiście zdolni jesteśmy do
postępu.

I już w trakcie samej kampanii wyborczej ujawniły
się obok faktów, wskazujących na poważne niedoma-
gania narodowego naszego życia, na liczne zaniedbania
w pracy społecznej, — również i fakty wskazujące, że
sanacja tych niedomagań jest możliwa, gdyż siły żywo-
te naszego narodu nie słabną, ale się potęgują.

Mimo ostrej walki stronnictw w łonie naszego
społeczeństwa, która się całkiem naturalnie w czasie
wyborów zaostriżyć musiała, przecież jednak wybory
skupiły nieraz stronnictwa sobie przeciwne dla wspólnej
obrony zagrożonych pozycji narodowych. I, należy fakt
ten podkreślić z całą stanowczością, wyszliśmy z wy-
borów mniej rozbitci, więcej zjednoczeni, niż do wybo-
rów przystępowaliśmy.

Wytworzyła się nasamprzód w Krakowie koncen-
tracja wszystkich narodowych elementów pod jednym
słupem obrony polskich interesów, koncentracja tem
silniejsza, że się wszystkie złączone dla wspólnej akcji
wyborczej elementy skupiły koło programu demokra-
tycznego, że więc nastąpił nie tylko chwilowy sojusz

partij, względami taktycznymi podyktowany, lecz i ideo-
we zbliżenie w samym społeczeństwie.

A następnie samą siłą już faktu, musiało w całym
szeregu i innych okręgów wyborczych przyjść do ści-
ślejszego zbliżenia między poszczególnymi grupami de-
mokracyi, gdy ustał rozdźwięk, co się tak silnie w prze-
dnie akcji wyborczej zarysował między demokracją
po za Radą narodową i w niej stojącą, a natomiast
wspólny im ideał solidarności narodowej w obliczu nie-
przyjaciół naszych na pierwszy się plan wysunął.

Kiedy zaś wybory zostały już ukończone, wynik
ich ujawnił w całej pełni fakt, dotychczas sztuczną or-
dynacją kuryalną maskowany, zdecydowanej przewagi
w społeczeństwie naszym prądów demokratycznych.

Demokracja była dotychczas w politycznym na-
szem życiu traktowana jako mniejszość; była tem sa-
mem skazana do roli wyłącznie opozycji.

Powszechne wybory wykazały, że tak nie jest, że
demokracja jest liczebnie silniejszą. Jeśli stronnictwa
konserwatywne mają przewagę nad elementami demo-
kratycznymi przez to, że w ich ręku znajduje się je-
szcze władza, że one są rządzącym czynnikiem w róż-
nych społecznych naszych instytucjach i politycznych
ciałach — to z drugiej strony demokracja ma stanow-
czą przewagę nad obozem konserwatywnym w opinii
społeczeństwa.

Rządy konserwatywne nadal są u nas już niemo-
żliwe. Życie polityczne naszego kraju musi pójść
po linii, będącej wynikiową dwóch mniej więcej równych
sobie na razie sił czynników: demokratycznego i kon-
serwatywnego. A z biegiem czasu wynikowa ta będzie
coraz wyraźniej szła w kierunku prądów demokra-
tycznych.

Rola demokracji w społeczeństwie naszym od dziś
nie jest już rolą mniejszości, opozycji, lecz współczyn-
nika — i to silniejszego — naszej narodowej i spo-
łecznej polityki.

Fakt ten wpłynąć musi dodatnio na skonsolido-
wanie się naszej samowiedzy narodowej. Praca twórcza
jednoczy ludzi i stronnictwa. Grupy stojące w opozycji
kładą zawsze główny nacisk na sposób umotywowania
swych dążeń i postulatów. Różnice w indywidualnem
myśleniu osób, różnice usposobień i temperamentów za-
rzucają się o wiele silniej wśród ludzi, skazanych do
roli jedynie krytyków, aniżeli w obozie czynnej pracy
pozytywnej.

Demokracja powołana jest teraz do pracy twór-
czej, wzmocnienia — jak się okazało zbyt słabych —
fundamentów naszego życia narodowego, do przebudowy
naszego ustroju społeczno-politycznego, na którym
zbyt silnie wyciśnięte jest piętno stanowej struktury na-
rodu, do założenia podstaw rzeczywistego postępu eko-
nomicznego w kraju naszym.

Tęsknota za maskowanym

absolutyzmem.

Wiedeń, 5 czerwca.

(A) Ministrowie parlamentarni, dr. Pacak, dr. Forst,
dr. Derschatta i Henryk Prade czuli się wielce nieswoj-
sko od chwili wyborów głównych i ściślejszych. W dniu
3 czerwca a więc przed rokiem weszli do gabinetu jako
przedstawiciele dwóch wielkich, decydujących stronnictw
parlamentarnych. Młodocześni i ludowcy niemieccy byli
wówczas tak silni, że ich reprezentantom na ławie mi-
nisteryjalnej można było prorokować lata Matuzalowe.
Stało się inaczej. Z pierwszych wyborów, dokonanych
na podstawie głosowania powszechnego, i młodocześni
i ludowcy niemieccy wyszli kalekami, co gorsza, stracili
sztyndary, powagę i wiarę w przyszłość. Rola panów
ministrow parlamentarnych stała się jeżeli nie śmieszna,
to w każdym razie mocno kłopotliwa. Trudno sobie
wyobrazić ministrów parlamentarnych bez stronnictwa...

Postanowiono tedy zlepić niedobitków w jakiejś
organizacye partyjne. Chodziło o utrzymanie przy-
najmniej pozorów, że ministrowie parlamentarni są mia-
nownikami siły i mogą zapewnić państwu przeprowadze-
nie w parlamencie ustaw ważnych, dla utrzymania ma-
chiny rządowej w ruchu prawidłowym niezbędnych.

W obozie czeskim zbębienie pod nową, wspólną
chorągiew narodową poszło łatwiej. Czesi są patriotami
nie tylko w gębie. W Czechach nawet socjalista poczu-
wa się do obowiązku popierania ministra, jeżeli tym mi-
nistrem jest rodak. To też nowy, solidarny klub Czeski
jest już prawie gotowym. Zasiadają w nim i młodocześni
i starocześni i realisci i agraryusze i radykaliści prawno-
państwowi. Zachodzi tylko jeszcze jedno niebezpieczeń-
stwo. Gdyby dr. Kramarz upierał się przy pretensji za-
trzymania i nadal prezesury. Jego osoby na czele klubu
nie ścierpią frakcyje czeskie, nawet część młodoczechów.

Szlakiem tęsknoty.

Grono młodych poetów z Ukrainy wydało w Ki-
jowie w roku ubiegłym „Noworocznik literacki“*), obejm-
ujący wyłącznie utwory wierszem i prozą, samych
wydawców.

Jedenastu poetów występujących w jednym szere-
gu w szranki, jakby na jakiś turniej poetycki, jedena-
ście duchów twórczych, zrywających się do lotu, repre-
zentujących w dodatku naszą kulturę, nasz język, naszą
duszę wreszcie — tam, gdzie to wszystko jest tłumione
i tępię oddawna, to niewątpliwie zjawisko znamienne
i wzruszające.

I cóż ci ludzie z kresów nam przynoszą, w jaką
strunę uderzają?

Czy idą naprzód z takim impetem — „aż stęka-
ją wokół błonia“, czy są tak czujni na swoich placów-
kach stepowych, jak pan Mohort, czy bładzą może
gdzieś po ostrowach samotnych, po kurhanach i po-
lach sławy przyćmionej, a może, jako „w mgłach sre-
bnych płynące duchy, wczorajszych mogił znaleźć nie
mogą“?...

Posłuchajmy, co mówią ich dusze:

— „Gdyż zachód się krwawi słońca pożoga i
rozlewa wokół swe złote promienie... na grobie mej
duszy wykwiła mistyczny kwiat tęsknoty, bladej jak toń
jeziorka w cichą noc miesięczną, a takiej rozpacznej, jak
złamane szczyty drzew“...

„Już nocka prószczy rosą —

Za oknem się zakrada sen,

Błękitne oczy ma, jak len.

I główkę złotowłosą...

W mgieł szatę się otula —

Tęsknota dała mu ją raz

W jesieni smutnej chłodny czas...

A stara śmierć, matula.

Synaczka swego płacze,

Że poszedł kędyś w obcy świat...

Hej! tyle lat już, tyle lat,

Jak roni łzy tułacz“...

Słuchajmy wciąż:

„Nie szukaj szczęścia, to złudzenie,

To próżny trud...

Jedyne szczęście — znieczulenie

I serca chłód.

Pragnienie wzniosłe?... śmieję się z tego!

To mrzonki mózgu schorzałego,

To próżny trud“...

„I co mi z tego, że kruszę swe serce na drobne
bole i krótkie natchnienia — i że się miotam w bez-
myślną rozterkę, i że mię trawi ból wieczny istnienia.
Kiedy ja nigdy, ach nigdy nie byłem miłości wielkiej
i ognistej winny — bo na rozstajnych gdzieś drogach
zgubiłem talizman serca — mój klejnot rodzinny“...

„Tęsknica nad grobami ze łkaniem przelata... a
krwawy ból wlecze mą duszę wśród pustynnych pól,
smutkiem zalewa... a dusza łka i śpiewa żalobną pieśń“

Na me dziecinne, złote włosy

Upadły troski smugi,

Na złote, bujne w polu kłosy

Upadły deszczu strugi!...

W dziecinną, chorą moją duszę

Trucizna życia płynie,

I dziecię-starzec, żyć wciąż muszę,

Nikogo ból nie minie“...

Posłuchajmy jeszcze:

„Znów przyszedł do mnie, tęsknoto — siostró
moja... Tak sennie chwieją się wielkie białe kwiaty, o
dziwnie wygiętych kielichach... Powstałaś przede mną

z światła, z powietrza, mglista, szara jak ćma nocna,
o oczach wielkich, łzawych, pełnych smutku, nierucho-
ma, cicha... I skrzydła twe bez szelestu otoczyły głowę
moją“...

Weź w twe błękitne, rozmarzone dłonie

Duszę, szarpaną przez ból i tęsknicę...

Może ponad nią świt szczęścia zapłonie

I opromieni moich łez krynicę.

Wtedy ostatnią może łzę uronię, —

Ale łzę szczęścia — w mych cierpień łzawnicę,

Ach weź w błękitne, rozmarzone dłonie,

Duszę, szarpaną przez ból i tęsknicę“...

No, dość! Oto są próbki wynurzeń jedenastu po-
etów młodych. Wszyscy oni podobni są duchem do sie-
bie. Prawie wszyscy przeniknięci są jednym uczuciem,
wchodzą w życie szlakiem tęsknoty, wchodzą — zrezy-
gnowani jacyś i pełni złych przeczuć, wszyscy prawie
użalają się na losy swoje, mówią o życiu, o jego doli,
szczęściu, radości, jak o czemś straconem dla nich na
zawsze, słowami melancholii, bądź rozpacz, cierpkiego
szyderstwa, bądź pojednania beznadziejnego.

Nuta nadziei czasami odzywa się, jest jednak nie-
zdecydowana, mdła — nie podsycana ogniem wiary we-
wnętrznej.

Uspokojenie zmierzchowe, żaloba po stracie tali-
zmu życia, wspomnienie, szarpające boleśnie serce, snów
prześnionych, rozwinanych, jasna świadomość nicstwa
bytu, tęsknota więcej po czemś, niż do czegoś — głu-
cha, jesienna tęsknota, otoczona korowodem widm
i szkieletów, idąca w parze z pustką i przerażeniem:
oto zasadnicze czynniki twórczości autorów „Noworo-
cznika literackiego“.

Co tu uderza przedewszystkiem, to brak chęci wal-
ki, potężnego starcia się z życiem, brak chęci wywal-
czenia, dla siebie bodaj, czegoś znośniejszego, bytu pro-
mienniejszego, zaspakajającego potrzeby i pragnienia
serca.

Niektórzy liczą jeszcze na odrodzenie przez mi-
łość, roją i o tem wszakże dość sennie, bez mocniej-
szego przekonania.

*) „Różnymi szlaki“ Noworocznik literacki młodzie-
ży kijowskiej z przedmową Kazimierza Tetmajera. Kijów,
1906 r.

Wówczas klubowi Czeskiemu groziłoby rozbitcie jeszcze przed ostatecznym sformowaniem.

Osobiście uważam atoli takie niebezpieczeństwo za wyklucone. W czerwcu, roku przeszłego, dr. Kramarz miał ze mną długą, bardzo długą rozmowę. Tłumaczył mi, dlaczego jest zwolennikiem głosowania równego i powszechnego w Austrii. Z tej rozmowy wyniosłem wrażenie, że dr. Kramarz wprawdzie żywi dużo błędnych opinii, lecz jest gorącym patriotą, Czechem, który kocha nade wszystko swój naród. I dlatego jestem pewien, że dr. Kramarz wyżej hędzie cenil solidarność narodową, niż osobistą ambicję.

Niemcy wolnomyślni nie zdobyli się na solidarność. Powstał wprawdzie Związek narodowo-niemiecki, zlepiący z ludowców i agraryusów. Ale nawet i ta organizacja jest luźną. Natomiast stosunek owego Związku do postępowców będzie wrogiem. Tak, wręcz wrogiem.

Poszło o żydów. Ani wszechniemcy, niezawisli, ani ludowcy, ani agraryusze nie chcieli siedzieć w jednym klubie z postami Ofnerem i Kurandą dlatego, że są z pochodzenia i wyznania żydami. Oparli się temu dr. Licht i Redlich, którzy porzucili wiarę ojców, oparli Demel, Lecher, d'Elvert, wybrani głosami żydów. Inni postępowcy, jak dr. Gross, zachowywali się dosyć niechętnie i odpornie wobec żydów. Postępowcom grozi tedy rozłam, acz ich i tak bardzo niewielu. Związek narodowo-niemiecki będzie niewątpliwie przysyłał od czasu do czasu ku partii chrześcijańsko-społecznej.

Tak samo ex-wszechniemcy, obecnie przelakierowani na radykalistów niemieckich. Ale tylko chwilowo. Gabinet parlamentarny nie tworzy ich ideału. Pan poseł Karol Herman Wolf tęskni za gabinetem urzędniczym. Taki gabinet, uprawiający maskowaną gospodarkę absolutystyczną z pomocą § 14-go, jest — zdaniem pana Wolfa — lepszym opiekunem interesów narodowych niemieckich, niż gabinet parlamentarny. Rzecz jasna, że do takiego gabinetu można dojść po zupełnym rozstroju parlamentu, po unieruchomieniu maszyny parlamentarnej, ustawodawstwa parlamentarnego i parlamentarnej kontroli.

Dobrze jednak, że posłowie polscy się zawczasu dowiedzieli o apetytach radykalistów niemieckich. Te apetyty stwierdzają trafność zapatrywań politycznych polskich, które już w latach 1900—1904 utrzymywały, że dla interesów polskich w zaborze austriackim — mimo podróży dr. Koerbera do Galicji i hymnów na cześć tej podróży wyśpiewywanych — jest zawsze lepszym choćby lichy z ograniczonym zakresem działania parlament, niż rządy z pomocą § 14. uprawiane nawet przez polskiego prezesa gabinetu.

Z Węgier.

Budapeszt, 4 czerwca.

(cz) Wczorajsze posiedzenie węgierskiego Sejmu przyniosło coś nowego. Oto przy imiennym głosowaniu nad wnioskiem wiceprezydenta Náway'a zatraciła się zupełnie odrębność partyjna i członkowie różnych stronnictw oddawali swe vota bez względu na większość organizacji, do której należą, kierując się wyłącznie osobistymi zapatrywaniami. Szło o jeden z paragrafów

Za to wszystko strofuje z lekka młodych poetów, w przedmowie swojej do ich „Noworocznika“, Kazimierz Tetmajer.

„Nie mogę — powiada — nakłonić mojej myśli w tę stronę, z której poezyje Panów, jakkolwiek są piękne, toczą się przeważnie.

„Teraz jest chwila energii, nie melancholii“...

Nie pójdę śladem Tetmajera...

Najpierw dlatego, że słowo — to tylko „marna połowa arcydzieła życia“... a nie wiem, czy poza poezią poeci ci zachowują się, jak melancholicy... Powtóre, że chwile największej energii nie wyłączają chwil melancholii: energia, wysilek, natężenie wladz ducha, wszystko, co prowadzi do starcia, do zatargów z życiem, do niepewności, co kusi losy i przeciw nam je sprzymierza, pociągają za sobą melancholię, smutne przecucia wyników działania, wątplenie itp.

W końcu dlatego, że sam poczuwam się poniekąd do winy względem tych z młodszego pokolenia, którzy dziś, w chwili energii, stoją w znaku melancholii.

Dziwię się nawet, że Tetmajer tego poczucia nie ma i zbywa młodych poetów byle zdawkowym słowem, on, który przez 20 lat — ach! wkrótce już — swojej twórczości poetyckiej zaglądał namiętnie po najwspanialszych wodach melancholii i pytał wciąż w zwątpieniu: „dokąd iść?... nie wiem — zgubiłem mą drogę“...

Wprawdzie po napisaniu „Rewolucji“ podobno ją odszukał... ale jakże długo trzeba było na to czekać — zresztą i ta nowa droga do zbyt pewnych nie należy...

Ale powracamy do naszych początkujących melancholików.

Niewątpliwie przykro to patrzeć na młodość zniechęconą i zwarzoną, nieskłoną do ruchu i czynu, zadumaną biernie, nie rwącą się do walki w chwili stawiania się światów nowych, w chwili przekształcania się i narodzin, w okresie błyskawic, wrzenia i porywów.

Bolesna jest świadomość, że się ma przed sobą ludzi, którzy zaledwie życie rozpoczęli, a już tyle doświadczyli, tyle przeżyli, tak są w doświadczenie boga-

nowego przedłożenia rządowego o służbie folwarcznej, podług którego pracodawca może udzielać parobkowi napomnienia w takiej formie, jaką uzna za stosowną, a temu nie wolno uważać słów swego pana za obrazę honoru. Ustawa taka w każdym państwie cywilizowanym nie przyczyniłaby się do podniesienia poziomu moralnego robotników rolnych, a coś dopiero mówić o Węgrzech, gdzie słownik klątw i wymyślań jest wprost niewyczerpanym, a treść ich tak obrzydliwa, że najbardziej gruboskórny osobnik musi poczuć się obrażonym. Jeżeli zatem rządowe prawo pozwala na takie poniewieranie pracowników, to musi zarazem zgodzić się na to, że ci będą się czuli wiecznie pokrzywdzonymi, a nie mogąc znaleźć sprawiedliwości w sądzie, rozpoczną obraunki z właścicielami na własną rękę, lub uciekną się pod opiekunów skrzydła socjalistycznych agitatorów.

Tak widocznie rozumował poseł Náway, gdy wniósł poprawkę do tego paragrafu, żądającą nie tylko zniesienia wszelakich kar pieniężnych i „obciagań“ z płacy, ale w pierwszym rzędzie traktowania służby folwarcznej, jak współobywateli. Minister rolnictwa Davany zgodziłby się na modyfikację, ale najnie spodziewaniej wywołał ten wniosek olbrzymią burzę i — co najciekawsze — nie tyle na ławach klerikalnej partii ludowej ile w skrajnej frakcji stronnictwa niepodległości. Panom tym zdawało się, że przez odrzucenie takiej ustawy zniweczy cały przyszły rozwój węgierskiego rolnictwa, tak, jak gdyby jego pomyślność zależała od grubiaństwa właściciela dóbr, czy bogatszego włościanina.

Większość Sejmu nie podzielała na szczęście takich zapatrywań i wraz z ministrem rolnictwa oświadczyła się za modyfikacją, proponowaną przez Náwaya. I rzeczywiście nie można w tym wypadku powiedzieć jakie stronnictwo wogóle było za, a jakie przeciw, gdyż członkowie nie tylko tych samych partii politycznych, ale nawet grup i frakcyjek, głosowali rozmaicie.

Jakiegokolwiek mogą być rozumowania na temat „wolnej ręki“, to jednakże przy tej sposobności wykazało się, że ani jedno ze stronnictw, reprezentowanych w koalicji, niema ustalonego programu w kwestiach socjalnych, lub też, że pozostawia swym członkom wolność w interpretowaniu zasad organizacji. Dlatego też sprawa ta pociągnie zapewne za sobą zwrócenie uwagi odpowiednich czynników na wzrastające rozluźnienie i niejasność pryncypalnych poglądów społecznych, jakimi kierują się niektórzy posłowie.

Zaraz po wyniku głosowania miałem sposobność rozmawiania o tem z jednym z posłów niepodległościowych. Oświadczył mi, że owo zamieszanie pojęć, jakie ostatnimi czasy zapanowało, nie dowodzi braku karności w partii, lecz świadczy tylko o tem, iż jej członkowie nie pozwolą się przez ministrów wodzić na pasku i swoje przekonania podporządkowywać pod interesy stronnictwa. Było to bardzo ładnie powiedziane, ale w praktyce przedstawia się ta sprawa całkiem inaczej.

Rząd parlamentarny może się tylko opierać na większości partyjnej, partje na karności swych członków, a gabinet, który wyszedł z łona pewnych stronnictw, musi być pewnym ich poparcia w każdym przypadku.

Nie można sobie przeto wyobrazić, aby rząd, zdany na łaskę lub niełaskę większości, mógł zdobyć

ci — że już złudzeń nie znają i przed sobą zachęty do życia nie widzą, z łałem natomiast zwracają się poza siebie.

To wszystko jest smutne, ale to trzeba brać jako dalszy ciąg czegoś, nie zaś jak coś, co samodzielnie w nich powstało, co źródło swe w nich samych znajduje.

Poezya pokolenia poprzedniego — naszego pokolenia — otoczyła młodych poetów atmosferą melancholii i znużenia, roz tęsknienia i niesmaku życiowego.

Poezya ta, której oddziaływanie widnieje na każdym kroku, na utworach autorów „Noworocznika“ kijowskiego, śpiewała im, przez czas ich wzrostu i budzenia się powołania, ciągle i z mocą wielką przekonania jakąś „pieśń wieczorną“, wiodła ich na „wzgórza śmierci“, — mówiła: „Vogue la galère, Niech płynie łódź przez jakie chce odmęty — gnijące wody pruć, to pruć“!... Kazała im wciąż czegoś żałować, wciąż przebywać w mgłach utęsknienia, albo oczy mieć tylko w dal utkwione ciemną.

Oni — z większą słusnością niż ktokolwiek inny — mogliby się zwrócić do swoich poprzedników ze słowami:

„Wołajcie na nas: Jesteśmy bez siły:
Dajcie nam słowa wiary i otuchy“ —
A nam któż daje słowa pocieszenia?
A któż mdlejące nasze wzmacnia duchy?
(K. Tetmajer).

Nurt poezyi, który otaczał ich młodość, był głęboko melancholijny, a przytem jakże porywający, nęcający wszelkimi powabami, otaczający jej wyznawców aureolą niezwykłości duchowej. Nic dziwnego, że w oblicze poezyi — osmętnicy wpatrzyli się z lubością ci, co w warunkach życia osobistego i szerszego nie znajdowali zbyt wiele powodów do radości, a co po raz pierwszy stanęli, oko w oko, wobec niedoli ogromnej świata i grozy ludzkich przeznaczeń.

Zachwiali się, spłoszyli — poszli szukać zapomnienia i ukojenia w poezyi cieniów i snów księżycowych,

się na stanowczość i energię w sprawach poważniejszej natury.

A tymczasem największe stronnictwo koalicyjne, partja niepodległości, zaczyna wytwarzać coraz więcej drobnych gromadek, wywołujących wciąż nowe konflikty wewnętrzne i godzące przez to w jedność stronnictwa. Prawdopodobnie wcześniej, niż się wydaje, nastąpi tam rozłam na dwa odrębne obozy, gdyż jest rzeczą niemożliwą, aby wtedy, gdy niema niebezpieczeństwa narodowego mogły obok siebie działać żywioły tak odmienne dążeniami, jak reakcyonistyczni agraryusze i prawdziwi demokrati, z jakich w większej części składa się partja koszutowska.

Zlot sokolski okręgu rzeszowskiego.

Rzeszów, 4 czerwca.

Już w sobotę 1 czerwca zaroilo się wieczorem na dworcu od drużyn sokolich, co stanęły na wezwanie okręgu III złożyć przed publicznością egzamin ze swej sprawności i policzyć swe siły. Przybyły drużyny sokole z Głogowa 26, z Gorlic 18, Jasło 24, Kolbuszowa 13, Krosno 23, Łańcut 7, Nisko 12, Przeworsk 40, Ropczyce 25, Rozwadow 6, Sędziszów 18, Tarnobrzeg 12, Tyczyn 20 i z obcych gniazd, a to z Limanowej 1, Skolego 1, Radymna 3.

Pomiędzy szarymi tłumami wyróżnia się sympatyczna postać — nestora naszego Sokolstwa, naczelnika Antoniego Durskiego. Witany ze wszech stron serdecznymi uśmiechami, pogląda z dumą na swych wychowanków. Jako sprawozdawca techniczny ze strony Związku funguje druh Stanisław Dubelski, naczelnik z Tarnowa.

Wesołe tony muzyki, złożonej z uczniów gimnazjum II, przywitały przybyłych na dworcu. Po okolicznościowych przemowach ruszył uroczysty pochód ku miastu, wyprzedzony przez muzykę i pochodnie, mając na czele pluton honorowy z prezesem okręgu. W szkole wydziałowej męskiej czekały już na przybyłych przygotowane kwatery. Pułkownik Potuczek pospieszył z iście obywatelską ochoczością z pomocą naszemu gniazdu, używając potrzebnej pościeli i muzyki.

W niedzielę rano o 5 godzinie pobudka odegrana przez kapelę uczniów, a o 6 już próba w ogrodzie miejskim. Dzień jakby stworzony do ćwiczeń. Na tle zieleni, bo boisko w samym środku ogrodu, odbijają wdzięcznie czerwone i białe koszulki ćwiczących. Mimo rannej godziny jest już i spory zastęp widzów.

Ćwiczenia rozpoczęto zawodami, przyczem osiągnięto następujące rezultaty. Rzut oszczepem na 28 metrów w dal — rzut kostką kamienną 10-kilogramową 8-10 m. — skok w dal 4-60 mtr. w zwyz 1-55 mtr.

Do ćwiczeń stanęło 150, do ćwiczeń lancami 76. Spora ilość ćwiczących lancami nie mogła brać udziału w ćwiczeniach z powodu braku miejsca.

Boisko okazało się za małym, ale powiększyć go można było tylko przez wycięcie drzew, na co naturalnie gmina zgodzić się nie chciała. Po próbie ruszył pochód ulicami Kościuszki, Gałęzowskiego, Sobieskiego na nabożeństwo, po którym wypowiedział ks. dr. Momi-

w mgławicę wieczorne, tam, gdzie wszystko mroczy się i blednie.

Uciekają przed złowrogiem widmem życia, które im nagle się objawiało, i zdaje się im, być może, że ani jęk bólu, ani głos puszczyka nie dojdzie w te sfery, gdzie się snuje przedza melancholii.

Powiadają o sobie — „wędrowne ptaki — zawsze trafiamy w starych tęsknot szlaki“ — i mają zupełne prawo, bo doprawdy, są to stare szlaki, droga wydeptana znakomicie przez innych, na którą ich wprowadzono, wystawiając na uroki i czary rozmaite.

Ale dlatego, że to są stare drogi, na które wchodzi kolejno pokolenia i schodzą z nich również, zdaje mi się, że ci, co tam się znaleźli — w niewłaściwym może czasie — nie zgubią na tym szlaku duszy swojej i tylko nieco pięknych śladów przejścia swego na nim pozostawia.

Zdaje mi się bowiem, że przez nich przepływa tylko strumień melancholii, oni zaś, w istocie swojej melancholią nie są.

A że ów strumień zaczął przez nich przepływać właśnie w chwili takiej, kiedy dokoła biją pioruny i szaleją wichry, w chwili zamętu, prężenia się wladz czynnych ducha — walk i waśni żywiołowych, to już nie ich wina... Zaskoczyła ich ta chwila zniecka w momencie, kiedy, znękani sobą i wpatrzeni w siebie, pragnęli tylko mówić o sobie, uważać się na dolę swoją, dowodzić światu, że burza ich życia osobistego już przeszła — że prócz trwania bezzadostnego nic ich więcej nie czeka.

Złudzenia, przedczesne zropaczenie, błędne mniemanie o sobie, o życiu, o bólu istotnym, o wyrokach doprawdy nieocfionych!...

Najpewniej minie to, w radość nieraz zmieni się żal, nieraz także istotna rdza życia wejdzie w ich duszę, głęboka rozpacz rozedrze jąż męską ich pierś — a miłość twórcza wstrząśnie ich jestestwem. Przybędzie im hartu, przybędzie męstwa, bladymi wydadzą się pierwsze żale i smutki, ockną się z bierności i wyjdą z zastoju życiowego...

To tylko może być z pożytkiem naszej twórczo-

Znane ze
znakomi-
tości

Cukierki Kuglera
w Budapeszcie

6162

są do nabycia

w wyłącznego
zastępcy

LEONA PROPSTA

w Magazynie papierowym, Lwów, ul. H. Sienkiewicza 2, obok hotelu Geor-
gea (dom JWP. Brunickiego). Karty widokowe w największym i najgustow.
wyborze. Zamówienia z prowincji uskutecznią się odwrotną pocztą

szkół niemieckich. Inaczej w Ameryce. Ludność napływowa wybiera sobie dzielnicę miasta zamieszkałą przez swoich współrodaków, gdzie też znajduje odpowiednie sobie szkoły, o wykładowym języku polskim albo francuskim. Fakt ten nadaje miastom amerykańskim ów nieznaną w Europie charakter separatyzmu narodowościowego. Gdzie mieszkają np. Polacy, tam ani na lekarstwo nie spotkasz yankesa, gdzie się gromadzą Litwini albo Rusini tam nie usłyszysz innego języka nad litewski i rusiński — rzadko bardzo angielski. Odnosi się to zarówno do wnętrza domów jak i do ulic, ogrodów i sklepów. Nic łatwiejszego np. jak odnaleźć taką czysto polską dzielnicę w Nowym Jorku albo w Chicago. Ten ostatni zwłaszcza liczy kilkanaście parafii znanych pod nazwami Stanisławowa, Kantowa, Jadwigowa albo Annowa. Należy do nich 200.000 ludności polskiej. Obok każdej takiej parafii jest szkoła, często chór, także Kółko gimnastyczne, literackie etc. Do szkoły takiej uczęszcza od 1000 — 6000 dzieci. Poszczególne zaś organizacje, jak Związek katolicki, mający 70.000 członków, Związek narody polski (54.000), Związek socjalistów polskich (8000), Związek Polek (5000), mają również na oku zakładanie polskich szkół, bibliotek a nawet zbiorów muzealnych. Każdy z takich Związków ma swój reprezentujący go organ, jak Związek katolicki „Dziennik Chicagoski”, Związek narody polski „Zgodę”, Związek socjal. „Robotnika”, Związek Polek dodatek wtorkowy w „Dzienniku Narodowym”. Organizacje te zajmują się bardzo gorliwie urządzeniem uroczystości narodowych w rocznice powstania Listopadowego i Styczniowego albo w rocznicę Konstytucji 3 Maja. Przy takich zaś uroczystościach urabia się wymowa i oratorstwo, w których kwiecistość stylu walczy o lepsze z nastrojem iście patryotycznym..

Wzorem organizacji amerykańskich każdy ze Związków opiera się na pewnych podstawach ekonomicznych, są to po największej części towarzystwa asekuracyjne na życie ludzkie zapewniające rodzinom członków od 300 do 900 dolarów pośmiertnego. Po za celami natury finansowej stoją dopiero cele narodowe i oświatowe jak pielęgnowanie języka polskiego, zakładanie szkół, popieranie zdolnych uczniów, opieka nad emigracją itd. Program zaiste piękny — wykonanie jednak zadań, zwłaszcza oświatowych, zdradza tradycyjnie zupełną niemoc. To jednak nie przeszkadza iż Chicago zachowuje charakter czysto polski i jest środowiskiem w którym łatwo odnaleźć typy szlacheckie obok ludowych, żydowskie obok robotniczych. A zespala ich ta ciężka praca o byt o której wartości decyduje nie wykształcenie albo talent ale siła mięśni. Nieliczne tylko jednostki oddają się pracy zawodowej jak aptekarstwo, sztuka lekarska lub adwokacka. Ogół co dnia wczesnym rankiem, spieszy do sklepów i pracowni różnego rodzaju jeżeli nie do fabryk. To wychodźstwo robotnika z dzielnic polskich ku centrum miasta na całodzienną pracę ręk jest wprost wzruszającym widokiem. Starzy i młodzi, dziewczęta i chłopcy, o czerszych i wychudłych twarzach! wszystko spieszy tam skąd dopływa ów pan życia i śmierci „dolar”.

Myliłby się jednak, ktoby sądził, że to wyodrębnienie Polaków paraliżuje asymilacyjne zapędy Amerykanów. Bezsprzecznie iż asymilacja ta, oparta na zasadach lojalności i swobody jest do pewnego stopnia opóźniona, nie mniej jednak ostateczne jej wyniki zapewnia konieczność asekuracyjna. Bo wyobrazić sobie należy, iż ludność polska w Ameryce przedstawia dwa różne pod względem obywatelskich dążeń, żywioły.

Z jednej strony ludność złożoną z dorosłych, którzy pragną zachować swój język i przywiezione z kraju tradycje; z drugiej strony młodzież zrodzona na ziemi amerykańskiej, o bardzo wyraźnych sympatiach dla wszystkiego co znamionuje kulturę yankesów. Ścieranie się dwu tych żywiołów normuje, względnie wstrzymuje swobodę ruchów pośród Polaków w Ameryce. A dodać trzeba że walka ta o nierównych siłach. Zachowawcze dążenia podnieca i umożliwia napływowa tylko ludność, a podkopują lokalne warunki. Dążenia asymilacyjne młodzieży ochrania zarówno szkoła i ogół organizacji amerykańskich.

Weźmy najpierw pod uwagę nieświadomie działające wpływy asymilacyjne pośród dorosłych. Wiadomą jest rzeczą, iż posługiwanie się polskim językiem jak i zachowywanie obcego obywatelstwa pozbawia przybyśsza w każdym kraju — nietylko w Ameryce — korzyści i praw przysługujących rzeczywistym obywatelom. Zarówno o wyższe posady stanowe czy miejskie jak i o popłatniejsze stanowiska prywatne, ubiegać się mogą obywatele tylko władający językiem angielskim, względnie znający stosunki miejscowe. Kto się od tego uchyla, ten rzeka się dobrowolnie przysługujących mu praw i korzyści.

Tymczasem wśród Polaków jest mnóstwo ludzi zamieszkujących n. p. Chicago od 15—25 lat, którzy nietylko nie znają języka angielskiego, ale którzy nigdy nie byli w żadnym kontakcie z kulturą iście amerykańską. Żyją w Chicago jak żyliby w Gorlicach albo Kozielnikach przy młocie albo siekierze, pracując często w nocy, a śpiąc we dnie. Czyli w 99 przypadkach na 100 nieukształcony Polak chwytą się najcięższej pracy po fabrykach i przedsiębiorstwach, w handlu i rzemiośle, w kopalniach albo na roli. To też tam, gdzie potrzeba nadłożyć zdrowiem, trudem albo i życiem, staje do pracy Polak, Litwin i Słowak. Gdzie praca jest lekka, bezpieczna i popłatna, tam idzie w zawody z amerykańskimi Anglik, Niemiec albo Francuz. A czyż wobec tego można się unosić nad kurtuazją amerykańską, z jaką toleruje krzewienie się uczuć narodowych obcokrajowców, gdy przynosi ono zniżkę korzyści dla imigranta, wyraźną ich wyższość dla Amerykanina. Ostateczny zaś wynik tej tolerancji jest ten, iż ludzie zdolni i fachowi opuszczają z wolna polskie szereg, szukając lepszego losu i kariery pośród Amerykanów. Czyli fatalizm ewolucyjny sprowadza wynarodawianie się najwyższej kulturalnie stojących jednostek.

W innych zupełnie warunkach dokonuje się asymilacja młodzieży. Tu dopiero zaczyna się robota świadoma i konsekwentna. Szkoła amerykańska dzieje mocą bezpośredniego działania na uczucia, imaginację i próżność dzieci. Ktokolwiek bywał na egzaminach szkolnych w Ameryce, wie jak ważną w nich rolę grają patryotyczne mowy, hymny na cześć wolności amerykańskiej, albo na uczczenie pamięci Lincoln'a i Waszyngtona, albo nawet gwiazdździej flagi.

Posługujący się tymi środkami, Amerykanie nie obawiają się wcale nazwy szowinistów, bo mają oni to silne przeświadczenie, że rozwój uczuć patryotycznych jest niedającym się zastąpić środkiem do przechowywania przekazanej sobie spuścizny ideowej. Więcej, patryotyzm polski w Ameryce, jest nietylko odzwierciedleniem tułactwa polskiego, ale jest zarazem rodzajem „pendant” do patryotyzmu amerykańskiego. Asymilację polskiej młodzieży popierają i tak zwane „University Settlement”. Są to domy amerykańskie, istniejące po wszystkich dzielnicach zamieszkałych przez obcokrajowców. Wytwarzają

one kulturalną działalność odpowiednio do poziomu intelektualnego rozwoju poszczególnych narodowości. Na gruncie polskim utrzymują one lecznicze dla niemowląt, bezpłatne szkoły gimnastyczne albo naukę tańca dla młodzieży. Zajmują się również nauczaniem języka angielskiego, urządzeniem wycieczek dla dzieci etc.

Łatwo odgadnąć, iż wszystkie te wpływy zaostrażają tylko konflikt w poglądach rodziców i dzieci, które to ostatnie, słuchając chętnie mowy polskiej w domu, wstydzą się jej często pośród Amerykanów.

Wszystkie powyższe opisane szczegóły stwierdzają fakt, iż Polacy w Ameryce tworzą bądź co bądź stacye przygotowawcze, w których dokonuje się powolna przemiana żywiołu polskiego w amerykański.

Ze względu jednak, że asymilacja ta dokonuje się niezmiernie wolnym tempem, wobec faktu zwłaszcza iż narodowe dążenia Polaków w Ameryce objawiają coraz to większe pragnienie solidaryzowania się ze „starokrajską ojczyzną”, ważnem jest dla nas pytanie: jakich należałoby używać środków, aby owe stacye polskie za oceanem rozwijać ku najnajwiększej korzyści z tamtej i z tej strony oceanu?

Dr. ANNA WYCZOŁKOWSKA.

Lwów, 2 czerwca 1907.

MAŁY FEJLETON.

Rudyard Kipling: W pełnym rozkwicie młodości.

Dicky Hatt, ledwie dorósł, a już został uwiedziony... nie przez córkę swojej gospodyni, ani przez pannę służącą, przez bufetową, lub kucharkę, ale przez pannę z tak podobnego do jego własnego społecznego środowiska, że tylko kobieta byłaby w stanie zauważyć pewien drobny odcień. Stało się to na miesiąc przed jego wyjazdem do Indyi, a pięć dni potem, jak skończył 21 lat.

Panna liczyła dziewiętnaście wiosen, to znaczy, że starszą była od niego przynajmniej o sześć lat, co się tyczy znajomości świata, ale za to przynajmniej dwa razy tak szalona.

Oprócz oczywiście upadku z konia, nic niema na świecie tak łatwego, jak ślub przed urzędnikiem stanu cywilnego. Ceremonia nie kosztuje całych 50 szylingów i ogromnie podobną jest do procedury, wymaganej w publicznych lombardach. Po zarejestrowaniu miejsca zamieszkania, cztery minuty wystarcza na inne formalności. Kiedy świadkowie podpiszą, urzędnik stanu cywilnego przykłada bibułę na papier i trzymając pióro w ustach, oświadcza z miną zadąsaną: „teraz jesteście państwo mężem i żoną”, a młoda para znajduje się niebawem na ulicy z uczuciem, że gdzieś, coś zaszło ogromnie nielegalnego.

Lecz ta krótka ceremonia zakuwa człowieka w łańcuch i może go zaprowadzić do zguby, zupełnie tak samo, jak przekleństwo, rzucone od ołtarza: „póki żywota waszego”.

W taki właśnie sposób uwiedziony został Dicky Hatt i uważał się przytem za szczęśliwego, bo równocześnie otrzymał posadę w Indyach, wcale dobrze płatną, przynajmniej w porównaniu do gaży angielskich urzędników w kraju.

Ślub postanowiono zachować w tajemnicy przez jeden rok, t. j. do czasu, kiedy pani Dicky Hatt będzie miała za co pojechać za mężem, poczem reszta życia miała im spływać opromieniona szczęściem i dostatkiem.

Na ciemnym tle zieleni drzew świeciła biała fasada pałacu, obłana światłem księżyca, o niezliczonej ilości okien ciemnych, w których jakby kryły się noc i mrok przed dotkliwym wszystko przenikającym światłem. W dwóch oknach na pierwszym piętrze paliło się światło. „To pokój Eli” myślał Olecki i stał długi czas bez ruchu wpatrzony w to świecące się okno.

W tej chwili światło zgasło i na duszę Oleckiego padł wielki smutek.

Miał wrażenie, że i w nim zgasło coś nagle a przyszłość przedstawiała mu się jak groźna ciemna noc w której nie zamigota już ani razu zwodniczym blaskiem takie boskie światło.

Już chciał odejść gdy nagle w ciszy nocnej rozległ się dźwięk fortepianu cichy i jakby zalekziony a potem wypłynęła na świat pieśń bólu i skargi. Rozlewała się echemi wśród drzew parku niemych i zasłuchanych, kładła się na ziemię, zasypaną liśćmi, mieszała się z ledwo dostykalnym szumem, który rodził się w górze i przewiewał ponad wierzchołki kęp drzewnych i konała gdzieś w dali...

Przeżyłem z tobą tyle jasných chwil
Taki świat uczuć tęczyowy, ogromny
Odchodzisz? znowu mam pozostać sam
Bezdomny...

Przyjdą jesienne, rozpaczliwe dni
Twarz słońca zblednie od chmur niby płótno
To szare niebo i deszcz, wieczny deszcz
Jak smutno...

(C. d. n.)

78)

HENRYK ZBIERZCHOWSKI.

MALARZE.

POWIEŚĆ.

(Ciąg dalszy.)

I teraz dopiero uświadomił sobie całą potworność czynu, którego chciał dokonać... Dziś, opętany lęk ogarnął jego jestestwem. Zerwał się do ucieczki... Błady, straszny, z obłąkanym wzrokiem, z włosami rozwianymi biegiem wśród drzew, kalecząc twarz o gałęzie i drąc suknie...

A kiedy wybiegł już z lasu na pola i pędził tak w stronę domu, jakby goniony przez furie, baba, która pod lasem zbierała suche gałązki, myśląc, że widzi upióra, przykucnęła ze strachu w przydrożnym rowie i długi czas nie ruszała się stamtąd, szepcząc drżącymi ustami pacierze za dusze pokutujące w czyśćcu.

* * *

Nadszedł wieczór, pogodny, jesienny wieczór, pełen migotań gwiazd, cichego szumu drzew, które czując zbliżanie się śmierci, płakały suchymi łzami zwędzonych liści i tej melancholii, co włości się po polach zalanych srebrnym światłem księżycowym i wsłuchuje się z trwogą w szelest spalonej trawy, w monotonne liści spadających płacze i w żalosny, tajemniczy szum drzew na rozdrożach.

A smutku, jaki panował w całej naturze, nie potrafił nawet zadrzeć miesiąc, co jak złota lampa zawisł

na niewidzialnych sznurach w przestrzeni, rozlewając hojnie łaskę swych promieni i kładąc miłujące, świetlne, delikatne swe dłonie na wszystko, co spotkał na swej drodze.

Olecki wrócił właśnie z pałacu, cały pod wrażeniem ostatnich chwil.

Nie pamiętał już jak długo trwało to wszystko, co mówił w godzinę pożegnania i jak zachowywał się. Miał wrażenie chaotyczne, że przeżył jakiś sen cudny i niezapomniany, pełen śpiewów anielskich i że po nim nastąpiła nagle noc duszna i straszna, która pokładła mu się na piersi i przyciska mu serce kamieniem młyńskim.

Pamiętał tylko ten wyraz twarzy Eli, skurczonej bolem i te łzy, co zawisły w jej cudnych oczach, gdy poraz ostatni ściskali sobie dłonie.

I te łzy zapamiętane tak wyraźnie, wpijały mu się w mózg i paliły mu duszę, jak dwa płomienie. Wyrwał się całą siłą woli z objęć tego słodkiego snu, którego haszysze spijał tak niedawno i czuł, że musi uciekać czem prędzej z tych stron, póki jeszcze dość siły ma jego wola, mogąca łada chwila uleść podstępny, rozkoszny, uporczywym podszeptom uczucia. A że przytem wspomnienie tych łez Eli było dla niego zbyt bolesne i o nie rozbił się cały jego hart i męska stanowczość, postanowił nie czekać do rana, tylko bezwzględnie ruszyć w drogę.

Pan Sielski, którego prosił o konie, wydał stosowne rozkazy, Olecki zaś, spakowawszy swoje graty, wyszedł na ostatnią przechadzkę.

Zrazu szedł bez celu, białą szosą, oświetloną miesiącem, na którą topole rzucały tajemnicze, długie i straszne cienie i mimowoli, jakby pod wpływem jakiegoś wewnętrzznego przymusu, skręcił w aleję parku pałacowego. Panowała tam niezamącona cisza.

Poleca się nowo otworzony
magazyn gotowych ubiorów
męskich i dla chłopców

Magazyn du Boulevard
Lwów, Hotel Żorza.

Ceny 3000 ubrań męskich
zduńiewajaco
nizkie

2000 narzutek
Płaszczki i ubranka dla chłopczy-
ków w ogromnym wyborze

Tak przynajmniej przewidywali, stojąc koło siebie w świetle gazowych latarni kolejowego dworca na Adison Road. W miesiąc później znaleźli się już w Gravesand (port nad Tamizą) po przeptakanej nocy w pokoiku umeblowanym — 30 szylingów na miesiąc — przy Montpellier Square.

Niestety, okolica Indyi, do której dostał się Dicky, należała do ciężkich. „Mężczyzn“ dwudziestoletnich uważano tam prawie za dzieciuchów, a życie należało do drogich. Gaża, która mu się wydawała tak wysoka, tam na drugim końcu świata, ogromnie zmalała na miejscu, szczególnie, gdy mu przyszło posyłać co miesiąc większą połowę na Montpellier Square. Sto trzydzieści pięć rupij, które zachowywał dla siebie z trzydziestu pensyi, nie mogło wystarczyć na bardzo dostatnie życie, ale z drugiej strony pani Hatt nie mogła przecie wyżyć z dwudziestu sterlingów, które jej zostawił, redukując do minimum koszty podróży. Najwięcej go trapiła ta okoliczność, że w przeciągu roku musiał uskładać 700 rupij na podróż swojej żony w kajucie I klasy. Jeżeli do tego dodamy niezaspokojony popęd młodego chłopca do ruchu i zabawy, oraz pracę w zupełnie mu nieznanych warunkach, a tak intensywną, że wymagała skupienia całej uwagi młodzieńca, trzeba przyznać, że Dicky nie wyjeżdżał w szczęśliwą godzinę.

Raz czy dwa razy zmiarkował się na przeciąg paru sekund, ale nie domyślał się wszystkich uciech, które go czekają w przyszłości.

Z nastaniem gorącej pory obsiadły go troski i poczęły go toczyć niemiłosiernie. Najpierw listy od żony, pełne krzyków*) i planów na przyszłość przypominały mu ciężki obowiązek, jaki wziął na siebie. Równocześnie koledzy pukali do jego drzwi, to proponując mu kupno konia, to wyciągając na jakąś zabawę.

A jego nie stać było ani na jedno, ani na drugie i musiał się wymawiać. Ale mu nie bardzo wierzone i uchodził za sknerę. Wreszcie pensjonat, w którym mieszkał, wydał mu się za drogi. Przeniósł się więc do małego pokoiku tuż obok biura, w którym pracował, i znowu musiał się tłumaczyć. Za całe umeblowanie służył mu stół, pokryty zieloną ceratą, „charpoy“ (rodzaj łóżka na pasach), krzesło, fotografia, szklanka i konieczny przyrząd w tych stronach: filtr do wody za siedm rupij. Za mieszkanie i życie płać 37 rupij miesięcznie. Nie miał punki (duży wachlarz, poruszany przez służącego), bo „punkah“ kosztuje 15 rupij na miesiąc. Sypiał za to na otwartej terasie z listami żony pod poduszką.

Od czasu do czasu zapraszano go na obiady — jedyna sposobność do korzystania z punki i do orzeźwiania się mrożonym trunkiem. Lecz taka gratka nie często się zdarzała, bo nie chciano obcować z młodzieńcem, mającym instynkty szkockiego kramarza.

Dicky nie mógł należeć do towarzyszkich wycieczek lub pikników, bo nie stać go było na składkę. To też jedyną jego rozrywką było przeglądanie statutow bankowych, zwłaszcza ustępu: o pożyczkach za poręceniem. To przynajmniej nic nie kosztowało. Przesyłki swoje skutecznie za pośrednictwem banku w Bombay, więc o jego prywatnych sprawach nikt nic nie wiedział.

Co miesiąc posyłał do Anglii wszystko, co był w stanie zaoszczędzić, dla swojej żony i jeszcze dla kogoś, o kim później będzie mowa.

Po upływie kilku miesięcy, dostał nerwowego niepokoju, któremu podlegają ludzie żonaci, żyjący w nie-normalnych warunkach. Nie miał widoków na emeryturę i nie był ubezpieczonym na wypadek śmierci. Co się stanie z jego żoną, jeżeli zachoruje, lub jeżeli śmierć go zaskoczy. Myśl ta opanowywała go podczas gorących, parnych nocy, spędzanych na terasie, do tego stopnia, że dostawał bicia serca, które brał za zwiastu na blizkiej nagłej śmierci. Takiego stanu ducha nie powinien znać młody człowiek — w późniejszym wieku podobne troski są rzeczą naturalną. Niemniej jednak biedny Dicky, sypiający bez punki w czasie najgorszych upałów, cały zły potem, prawie od zmysłów odchodził z niepokoju.

(Dok. nast.) Tłum. B. CHW.

*) Zwyczaj niższych sfer w Anglii dla oznaczenia pocałunków.

NADIESŁANE.

Za rubrykę tę Redakcyja nie odpowiada.

„Franciszka Józefa“ Woda gorzka: znakomity naturalny środek na przecyzszenie. Proszę żądać wody „Franciszka Józefa“ 3557

Dr. WILHELM ZATHEY

po kilkuletnich studiach w szpitalach i klinikach w Krakowie, Berlinie i Paryżu
ordynuje
w chorobach wewnętrznych i nerwowych 5277
w Krynicy — willa Ułana.

Sarg'a Wszędzie do nabycia 1112
Kalodont
niezbędny krem do zębów.
Czyści zęby, wybiela i zapewnia im zdrowie.

Dr. Zygmunt Wallach

ordynuje jak lat ubiegłych w IWONICZU. 6114

Dr. SINGER z Czerniowiec

specjalista chorób płuc, krtani i nosa
ordynuje od 1-go czerwca jak w latach poprzednich
w Szczawnicy. 5925

Karlsbad Dr. N. Rifezes

ordynuje od lat dwunastu Neue Wiese, „Österreichisch. Hof“ 6043

Dr. E. Damański

ordynuje
Gródecka 50. 6066

Przez c. k. Namiestnictwo koncesjonowany

Zakład wodoleczniczy „Dyana“

ul. Słowackiego 1. 14. 5183
Hydropatya, masaż, kąpiele mineralne parowe i z gorącego powietrza.

Pension Exquisite

ul. Sykstuska 1. 23 II p.

poleca pokoje elegancko urządzone, elektrycznie oświetlone, z całym utrzymaniem, na dłuższy lub krótszy pobyt. — Ceny umiarkowane. 4907

Dr. Marcin Brill

sekund. szpitala powszechnego
przyjmuje w chorobach wenerycznych i skórnych od 3—5 popoł. i od 7—8 wiecz. Lwów, pl. Akademicki 4. 543

8-go czerwca b. r. otwieram mój dawny

Pensjonat hydropatyczny w Krynicy.

Prospekty na żądanie. NOWOŚĆ: Kąpiele elektryczne 4-o komorowe Radium. Dr. EBERS. 6055

Zakopane.

Pensjonat „WIOSNA“, ul. Chałubińskiego, wśród lasu. — Ceny 5 do 9 koron. 6292

Wiadomości bieżące.

— Mianowanie. Wydział krajowy zamianował praktykanta konceptowego Maurycego Madurowicza, konceptistą w biurze pośrednictwa pracy przy Wydziale krajowym.

— Zastępca członka Wydziału kraj. Z powodu śmierci członka Wydziału krajowego ś. p. Michała Gliździuka, powołał p. Marszałek krajowy do urzędowania zastępcę członka Wydziału krajowego posła Oktawa Sałę, który w dniu wczorajszym objął kierownictwo Departamentu VI. Wydziału krajowego.

— Na Złot Sokołów. „Sokol-Macierz“ wniósł prośbę do reprezentacji miasta o subwencję na pokrycie części kosztów złotu V. okręgu Sokół-twa, który z końcem bieżącego miesiąca odbędzie się w naszym mieście z okazji 40-letniej rocznicy założenia gniazda lwowskiego.

Magistrat uwzględniając tę prośbę zaproponował reprezentacji miejskiej udzielenie subwencji 5000 koron.

— Dzisiaj w Związku naukowo-literackim odczyt p. Maryana Olszewskiego o „Impresyonizmie“. Ponieważ wiele osób chciałoby odczyt słyszeć, powtarzamy wyjaśnienie, że wieczory literackie Związku odbywają się w Kasynie miejskim i że goście płać za wstęp 20 hal.

— Bursa im. Stefana Batorego. Staraniem byłych uczniów gimnazjum Franciszka Józefa ma być założona bursa dla uczniów zamiejscowych tego gimnazjum. Na prośbę inicjatora sprawy dyrektora p. Tomaszewskiego magistrat, a za nim sekcja finansowa uchwaliła na wczorajszym posiedzeniu dać tej bursie bezpłatne pomieszczenie w realności miejskiej przy ul. Jabłonowskich 1. 11. Lokal na bursę przeznaczony obejmuje 6 ubikacyj mieszkalnych i kuchnię. Pomieszczenie udzielone zostało na dwa lata począwszy od 1 września br. Zarząd bursy zrekonstruuje te ubikacje własnym kosztem i przez czas używania opłacać będzie od nich przypadające podatki i opłaty państwowe i gminne.

— Program wieczoru Maryańskiego ku czci bł. Andrzeja Boboli, zapowiedzianego na dzień 8 b. m., przedstawia się zajmująco. Oprócz „Hejnałów polskich“ usłyszmy Gorzyckich, „Gaude Mater Polonia“ Moniuszki, „Litanię Ostrobramską, 3 E-moil, Sołtysa intermezzo orkiestrowe, oraz tegoż dawno niewykonywane a tak podniosłe „Śluby królewskie“ 10 najcenniejszych numerów. Zakończy Galla „Słaba pieśń polskich“. W części deklamacyjnej znajdą się poetyczne strofy Belzy.

— Wieczór uroczysty ku czci bł. Andrzeja Boboli, patrona Polski i Litwy, umęczonego temu lat 250 za Wiarę i Ojczyznę przez kozactwo zaporozkie, urządza lwowska Sodalicyja maryjańska d. 8 bm. (w sobotę) w salach Strzelnicy miejskiej. W części muzycznej bogatego programu wezmą udział: „Lutnia“ pod dyrekcją dr. Cetwińskiego, orkiestra wojskowa, liczni soliści i solistki. Wybrano przewaźnie utwory maryjańskie Gorzyckiego, Moniuszki, Sołtysa i Galla. Powtórzone też być mają starożytne hejnały polskie na instrumenty dęte, znane już z dni kongresowych.

— Festyn rymanowski. 9 czerwca w niedzielę na Zamku odbędzie się jeden z najwspanialszych we Lwowie festynów na dochód kolonii rymanowskiej. Cel przepiękny powinien starczyć za wszelką reklamę; p. St. Obtułowiczowa nie zapominając jednak o niczem, ułożyła wspaniały program; rozmaite wspaniałe historie, czerwone kapturki, tańce krasnoludków i tysiąc rzeczy, które dzieci ubawią szczerze, zapowiedziano na afiszu. Śpiewać będzie Chór Akademicki, będą grały 2 muzyki. A za to wszystko 30 hal. a dla dzieci 10 hal. Przytem prześliczna loteryja fantowa, która wygląda jak największy magazyn zabawek dziecięcych.

— Kurs dla dozorców targowych urządza fizyk miejski dr. Legieżyński. Kurs, który odbędzie się w lipcu, trwać będzie kilka tygodni. Wykładać na nim będą oprócz dr. Legieżyńskiego, weterynarz miejski dr. Gottlieb o mięsie surowem, wędlinach, dziczyźnie, drobiu, rakach i rybach, prof. dr. Gizelt o nabiale, a inni prelegenci o roślinach, owocach i t. d. Wykłady wygłaszane będą w sposób jaknajbardziej popularny. Po ukończeniu kursu odbędzie się egzamin, od którego zależne będą posady dozorców targowych, których personal zorganizowany będzie z pośród służby miejskiej. Dozorcy ci będą zaprzysiężeni.

— Komitet I. krajowej leczniczej Kolonii rymanowskiej zawiadamia, że ogłędziny lekarskie dzieci, mających być przyjętymi na sezon w r. b., odbędą się w szkole męskiej im. Staszica (ul. Skarbkowska) chłopców 8 b. m. o g. 6 w. (sobota), dziewcząt 7 b. m. o g. 6 w. (piątek). Niestawienie się do ogłędzin powoduje nieprzyjęcie do Kolonii.

— Ekspozytura policyjna dla II. dzielnicy miasta zostanie wkrótce przeniesiona z ul. Gródeckiej na ul. Sadownicką. Magistrat uchwalił na pomieszczenie tej ekspozytury wynająć lokal stosowniejszy od obecnego w domu przy ul. Sadownickiej 1. 7. Lokal ten składa się z 4 pokoi i kuchni, czynsz roczny wynosi 1500 kor.

— Nowy zakład hydropatyczny we Lwowie. Zarząd szpitala izraelskiego we Lwowie wniósł podanie o zezwolenie na otwarcie zakładu hydropatycznego przy istniejących łazienkach przy ulicy Rzeźnickiej 1. 5. Magistrat, rozpatrzywszy prośbę, uchwalił przedłożyć namiestnictwu wnioski o zezwolenie na otwarcie tego zakładu. Zakład składać się będzie z dwóch oddziałów dla mężczyzn i kobiet, i będzie pozostawał pod nadzorem lekarza.

— Konkursy. Szkoła politechniczna we Lwowie ogłasza konkurs celem obsadzenia posady asystenta przy katedrze Technologii chemicznej I. i II.; wynagrodzenie roczne 1400 K., posada będzie nadana przez grono profesorów na czas od 1. października 1907 do końca września 1909. Pierwszeństwo w jej uzyskaniu będą mieć ci kandydaci, którzy się wykażą świadectwem II. egzaminu rządowego.

— Z życia młodzieży. W „Kółku mechaników“ Tow. Br. Pom. śl. Politechniki odbędzie się w piątek 7. bm. odczyt p. inż. A. Litwinowicza. „O opalaniu kotłów ropą“. Początek o g. 3 p. p. w sali VI.

— Wiadomości osobiste. Janina Korolewicz Waydowa wyjechała dziś na występy gościnne do „Narodnego Divadla“ w Pradze. Stamtąd udaje się wielka śpiewaczka do Ostendy na szereg koncertów.

— Teatry: Teatr miejski:

We czwartek 6 bm. po raz dwudziesty czwarty: „Wesoła wdówka“, operetka w 3 aktach Fr. Lehara, z p. Miłowską w roli tytułowej.

W piątek 7 bm.: „Starzy kawalerowie“, komedia w 5 aktach W. Sardou. Gościnny występ M. Frenkla, art. teatru warszawskiego.

W sobotę 8 b. m. o g. 7½ wieczorem: Jubileuszowe przedstawienie, po raz 25: „Wesoła wdówka“, operetka w 3 aktach Fr. Lehara, z p. Schupp w roli tytułowej.

W niedzielę 9 bm. o godz. 3½ popołud.: „Porwanie Sabinek“, komedia w 4 aktach P. i F. Schönthanów. Gościnny występ M. Frenkla, art. teatru warszaw.

W niedzielę 9 bm. o godzinie 7½ wiecz. po raz 26: „Wesoła wdówka“, operetka w 3 aktach Fr. Lehara, z panią Miłowską w roli tytułowej.

W poniedziałek 10 bm.: „Interes interesem“, komedia w 3 aktach O. Mirbeau. Występ gościnny Miecz. Frenkla, artyści teatrów warszaw.

We wtorek 11 b. m. przedostatnie przedstawienie operetki przed wyjazdem do Krakowa po raz 27-my: „Wesoła wdówka“, operetka w 3 aktach Fr. Lehara, z panią Schupp.

We środę 12 bm. po raz pierwszy: „Wielki człowiek do małych interesów“, komedia w 5-ciu aktach hr. Fredry (Ojca). Gościnny występ M. Frenkla, art. teatru warsz.

We czwartek 13 bm. ostatnie przedstawienie operetki przed wyjazdem do Krakowa, po raz 28: „Wesoła wdówka“, operetka w 3 aktach F. Lehara, z p. Miłowską.

Teatr miejski w Krakowie.

W piątek: „Zażyty automobilista“, krotoczwila w 3 aktach K. Kraatza, tłumaczył M. Sachorowski.

W sobotę: „Złota czaszka“, sześć obrazów Juliusza Słowackiego.

W niedzielę: „Złota czaszka“, sześć obrazów Juliusza Słowackiego.

→ Dla dobrych synów Ojczyzny. Na cmentarzu łyżczakowskim przeznaczyła Rada miejska już dawno pole oznaczone numerem 40 na groby dla zmarłych uczestników walki narodowej z roku 1863-4. Jak niegdyś w obozie i na polu bitwy leżą tu przy sobie dobrzy synowie Ojczyzny spowici okowami dni śmierci. Jest to pole honorowe cmentarza i wszystkich którym przypadnie zaszczyt legnąć na tem polu, reprezentacja miejska uwalnia z reguły od wszelkich taks grobowych.

Na wczorajszym posiedzeniu sekcji finansowej uwolniono od takichże taks groby pochowanych tam śp. Bronisława Szwarczego, Adama Zielińskiego, Teodora Sawickiego i Stanisława Konopki. Na grobie Szwarczego stanie skromny pomnik, na mogiłach innych płyty pamiątkowe.

Sprawą tą zajmuje się towarzystwo uczestników powstania z r. 1863-4.

→ Lekceważenie języka polskiego na kolejach państw. Dnia 22 marca b. r. przejeżdżając przez Kraków z Granicy, wpisał dr. T. na stacyi w Krakowie w księdze zażaleń zażalenie z powodu nieopalania wagonów na linii Kraków Granica. Przed kilku dniami otrzymał p. T. na swoje zażalenie wpisane po polsku, odpowiedź der „k. k. Nordbahndirektion“ z datą 23 maja l. 48.987/07 II w języku niemieckim. Oburzony na takie lekceważenie ustawą zagwarantowanych praw języka polskiego, odpowiedział p. T. na to pismo następująco:

„Nie rozumiejąc języka niemieckiego, nie przyjmuję do wiadomości treści powyższego pisma. Jeżeli jednak ma ono jakiś związek z zażaleniem mojem, wniesionem do księdgi zażaleń na stacyi Kraków, to ośmiela się zwrócić uwagę, że w obrębie Galicyi i W. Ks. Krakowskiego, przez które przechodzi linia Granica-Kraków, językiem zewnętrznego urzędowania wszystkich urzędów państwowych, krajowych, miejskich i gminnych jest język polski i na podania, wniesione w polskim języku, wszystkie urzędy obowiązane są odpowiadać po polsku. Na jakiej więc zasadzie ja, podróżując z Granicy do Krakowa przez Polskę liniami kolejowymi z polskim językiem zewnętrznego urzędowania, otrzymuję wbrew wyraźnemu brzmieniu ustawy o krajowych językach odpowiedź w języku niemieckim, którego nie rozumiem, rozumieć nie jestem obowiązany i rozumieć nie chcę. Jeżeli więc Szan. Dyrekcja jeszcze raz ośmieli się w stosunku do mnie użyć języka niemieckiego i nie uwzględnić mojego protestu w tej mierze, to ja, nie wchodząc w spór co do merytorycznej strony treści odpowiedzi na moje zażalenie, odrazu a limine zwrócę się ze skargą na takie poniewieranie ustawą i językiem polskim do ministerstwa kolei, względnie do Najwyższego Trybunału administracyjnego“.

Ciekawimy odpowiedzi dyrekcji kolei Północnej.

→ Zaniedbanie języka polskiego. Otrzymujemy pismo tej treści: „Od kupca z Krakowa otrzymałem we Lwowie za pobraniem przesyłkę w kopercie własnej kupca, na której oprócz firmy polskiej wydrukowano: „pobranie kor. 3“. Cóż się dzieje? Oto urząd pocztowy w Krakowie nalepia na wyraz polski „pobranie“ kartkę swoją z drukowanymi wyrazami: „Nachnahme Remboursement“. A więc urząd pocztowy w W. Księstwie Krakowskim umieszcza obok niemieckiego wyrazu wyraz francuski, ale w rdzennie polskim kraju dla polskiego wyrazu niema ani uwzględnienia, ani miejsca, ale go nawet zagląda. J. W.

→ O sprawie sztandaru dla Sokoła IV. otrzymujemy pismo tej treści; „Imieniem komitetu ściślejszego, powołanego przez Wydział polskiego Towarzystwa gimnastycznego „Sokół IV.“ we Lwowie do zajęcia się sprawieniem sztandaru dla tegoż Towarzystwa — upraszamy uprzejmie wszystkie tutejsze hafciarnie, aby najdalej do dnia 22. bm. zechciały przedłożyć na ręce podpisanej Józefowej Neumanowej, Lwów, ul. Łyczakowska l. 3. kosztorysy sztandaru sokołego, tudzież artystycznie wykonane wzory projektowanych przez siebie haftów. Józefowa Neumannowa, Stanisława Korytkowa.

→ Zarząd Zakładu ubezpieczenia robotników od wypadków dla Galicyi i Bukowiny we Lwowie, na posiedzeniu dnia 2. czerwca 1907 poruczył funkcyę inspektora Zakładu p. Stanisławowi Pirożyńskiemu we Lwowie.

→ Przeciw demoralizacji młodzieży. Przed dwoma laty wniosło Towarzystwo Ochrony młodzieży petycję do magistratu o surowe ściganie właścicieli szynków, kawiarni i wszelkich lokali otwartych do późnej nocy, jeżeli przekraczają ustawę przeciw opilstwu w stosunku do niedojrzałej młodzieży. Sprawę, która odleżała się dwa lata w magistracie, poruszył obecnie w sekcji dla spraw targowych i szynkarskich radny dyrektor dr. Starzewski, proponując zwołanie ankiety, któraby obmyśliła jak najskuteczniejsze środki w tej mierze dla ochronienia młodzieży od demoralizacyi i zrujnowania zdrowia w rozmaitych nocnych spelunkach. W myśl wniosku dra Starzewskiego zaproszono delegatów rozmaitych instytucyj wychowawczych i lekarskich, w ostatnich zaś dniach miejska komisya prawnicza zajmowała się stroną prawną tej kwestyi i wydelegowała do ankiety radnych dr. Dwernickiego, dr. Gryzieckiego i dr. Lisiewicza. Radni ci w porozumieniu z dyrektorem magistratu p. Lukasem i szefami departamentów szkolnego i szynkarskiego

radcami Chęcińskim i Jakubowskim, mają wypracować dla ankiety konkretne wnioski, które mają tworzyć tło przepisów i środków, jakie wobec istniejących ustaw dadzą się bez trudności zastosować. Skoro tylko praca ta zostanie ukończona, zostanie wyznaczony termin zwołania ankiety.

→ Na pomnik Nenckiego. Sekcja finansowa Rady miejskiej uchwaliła przyczynić się do kosztów pomnika słynnego chemika dra Marceliego Nenckiego datkiem w kwocie 100 koron. Pomnik ten stanie w gmachu chemii lekarskiej uniwersytetu; będzie to popiersie z białego marmuru kararyjskiego, dłuta Antoniego Popiela, pod nim zaś tablica z odpowiednim napisem z czerwonego marmuru. Koszt ogólny obliczony na 5200 koron.

→ Na Instytut pedagogiczny im. El. Orzeszkowej w Warszawie przysłano w dalszym ciągu na ręce komitetu jubil. we Lwowie następujące kwoty:

Pp. J. Zaleska 5 rubli, K. Starorypińska 5 r., A. Osuchowska 5, M. Skibniewska 3, M. Żurakowska 5, M. Biskupska 3, M. Niedobowska 5, M. Skibniewska 3, M. Giżycka 3, M. Grocholska 5, M. J. Modzelewska 5, J. Dowgierdowa 3, S. Żurakowska 1, Z. Starorypińska 5, J. Modzelewska 5, M. Biskupska 1, St. Biskupska 1, B. Starorypińska 10, J. Starorypiński 5, L. 1, O. 1, M. Kostecka 3, Jadwiga H. 1, A. Skibniewska 3, M. Starorypińska 1, R. D. 3, S. Modzelewski 1, Kaz. Weylich 20 r., Tyt. Weylich 20 rubli, dr. Gabryszewski 4 kor.

→ Podziękowanie. Związek Studentów Architektury składa serdeczne podziękowanie wszystkim tym W. Paniom i Panom, którzy swoją obecnością lub szczerem poparciem przyczynili się do uświetnienia „Balu Architektów“ urządzonego w celu powiększenia szczupłego funduszu wycieczkowego d. 1 b. m. w sali Strzelnicy miejskiej. W szczególności zaś W. Paniom architektorem Kosińskiej i Ujejskiej, tudzież WPP. profesorom i rektorowi Kovitsowi, Kowalczukowi, G. Bisanzowi, Obmińskiemu, szczególnie zaś prof. J. Lewińskiemu, który swoją obecnością zaszczylił wieczór.

→ Wdowa po zamordowanym robotniku Stefanie Szwicu umieszcza w jednym z pism popołudniowych pismo tej treści:

„Oświadczam, że ś. p. mąż mój, z którym przeżyłam dwadzieścia lat, do partyi socjalistycznej nie należał, i że najcięższą krzywdę pamięci jego wyrządzają ci, którzy go o to posądzają, i w ten sposób dobre imię jego, jako szczerzego katolika i uczciwego syna tej ziemi zniesławiać pragną. Ś. p. Stefan, choć grecko-kat. obrządku, nie łączył się również z hajdamakami, a ożeniony z Polką, kochał całem sercem bratni naród“.

Lwów, 4-go czerwca 1907 r.

Petronela Szwic.

→ Zawsze niewinni. Jak wczoraj donieśliśmy, aresztowano w Sokołowie parocha ruskiego ks. Włodzimierza Kalwę, który jak wykazało śledztwo w sprawie zamachu morderczego na powracającego z wyborów komisarza rządowego p. Słoneckiego, namówił do tej zbrodni męża swojej służącej Iwana Kisia, parobka z Sokołówki, a po aresztowaniu Kisia zebrał chłopów w cerkwi i odebrał od nich przysięgę, że nic w tej sprawie nie wyjawia, i nie zdradzą jego udziału.

Charakterystycznym jest stanowisko ruskiej prasy w tej sprawie.

Zdawało się Rusinom, że sprawca zamachu nie zostanie wykryty i taki „Hromadzkyj Hołos“ daje notatkę „Postrzelony szachraj“. „W Ożydowie postrzelił ktoś w nocy wyborczego machera, komisarza starostwa Słoneckiego, za to, że dopuszczał się wyborczych rozbojów. Zandarmerya śledzi winowajcę, który przepadł, jak kamień w wodę“. Ciekawem jest, że „Hromadzkyj Hołos“, wyraża nie przypuszczenie co do motywów zbrodni, lecz wyraźnie je stwierdza, ale jeszcze ciekawszem jest stanowisko „Diła“.

„Kamień w wodzie“ nie przepadł, sprawców zbrodni znaleziono. I oto „Diło“ zabiera głos i odrazu rozgrzesza zbrodniarza. „Zamiast aresztować tych ludzi — pisze w świętem oburzeniu — którzy tak ciężko nadużywali swej władzy urzędowej — (zapewne p. Słoneckiego) — galicyjska administracya aresztuje człowieka, który nie pragnie niczego innego, jak tylko czystości i swobody wyborów“. Ale na razie jeszcze w Galicyi nie panują Rusini i jeszcze nie wolno w taki sposób uskuteczniać pragnień „czystości i swobody wyborów“, trzeba więc znaleźć jeszcze jakiś drugi argument. Naturalnie więc i Kiś, który się przyznał sam do czynu, i ks. Kalwa na którego Kiś wskazał, jako na moralnego sprawcę zbrodni — są niewinni. Jak więc twierdzi „Diło“, „w porze, kiedy śrut upadł (!) na wyborczego machera, był Kiś w cerkwi na nieszpórach i modlił się spokojnie do Boga“. Również niewinnym jest ks. Kalwa. Oto jak tłumaczy „Diło“ to, że ks. Kalwa zwoływał chłopów do cerkwi. „Ks. Kalwy nie było w domu w czasie aresztowania Kisia, a kiedy wieczorem wrócił, poczęli go ludzie prosić, aby ratował niewinnego człowieka. Więc ks. Kalwa przesłuchał świadków, którzy zeznali, że widzieli Kisia w krytycznym czasie w cerkwi a dla pewności, aby ci ludzie następnie nie zmienili swoich zeznań za namową żydów (!), którzy nie wiedzieć czy z własnej woli, czy z wyższego rozkazu chcieliby za wszelką cenę rzucić jakieś podejrzenie na ks. Kalwę, tych świadków zaprzysięgli“.

Mocno niejasne jest to tłumaczenie, trudno pojąć się, w jakim związku ze sprawą zostają ci żydzi,

skąd ks. Kalwa mógł wiedzieć, że żydzi będą wpływać na świadków, skąd mógł przypuszczać, że właśnie on sam zostanie w tę sprawę wmieszany. Ciekawem także jest, że po dokonaniu tej przysięgi — jak pisze „Diło“ — „mając tak pewnych świadków“, pojechał ks. Kalwa natychmiast do Oleska i żądał od sędziego śledczego, aby tych „pewnych świadków“ zaraz przesłuchał. O zeznaniach Kisia „Diło“ nie wspomina.

W rezultacie oburza się „Diło“, że sąd „nie uważa za odpowiednie wypuścić niewinnych zaraz na wolność, oburza się również na prezydenta apelacyi dra Tchorznickiego, który „przyjechał do Złoczowa na lustro sądu i przegląda od rana do nocy akty, martwą bibułę, ale wglądać w to, czy podwładni mu urzędnicy postępują według ustaw — to mu i nie w myśli“.

„Ruslan“ jest pewny, że uda się wszystko zatuszować, i twierdzi z góry, że wszystko skończy się na niczem.

→ Waga — złodziej. Na placu powystawowym na przeciw pałacu sztuki znajduje się przyrząd zwany automatyczną wagą. Jest to bardzo nędzny i chytry przyrząd. Połyka on zachłannie pieniądze, ale dalej już nie lubi się fatygować i niema siły ludzkiej, któraby go zmusiła do kiwnięcia wskazówką, a tem mniej do zwrotu pieniędzy łatwowiernym, którzy ufając napisowi, że za 4 h. będą mogli poznać swój ciężar, zaufają „automatowi“ pieniądze. Magistrat, jako zarządca placu powystawowego, powinien zwrócić uwagę na tę „wagę automatyczną“ i znaleźć dla pomyslowego automatu inne stosowniejsze umieszczenie.

→ Niesłuszne posądzenie. W całej niemal prasie lwowskiej i krakowskiej pojawiła się przed kilku dniami wiadomość kronikarska o kradzieży, dokonanej u artystki dramatycznej p. Siemaszkowej. Sprawcą jej miały być dozorca przy ul. Klejnowskiej l. 4, Aleksander Huculak. Obecnie okazuje się, że na biednego człowieka padło podejrzenie zupełnie niesłusznie. Rzeczy p. Siemaszkowej poginęły bez współudziału A. Huculaka i już zostały odszukane. Niewinnie posądzonemu, który wziął sobie bardzo do serca całą tę aferę, należy się ze strony wszystkich pism, które ową wiadomość były podały, bezzwłoczne jej odwołanie i wyjaśnienie.

→ Ulica Murarska. Mieszkańcy ul. Murarskiej wniesli do reprezentacyi miejskiej podanie o zmianę nazwy tej ulicy na ul. Konarskiego. Malczewskiego, Michała Michalskiego lub inną. Prośbę motywują tem, że nazwa obecna brzmi, jakoby to była jakaś uliczka zaułkowa, a nie piękna ulica, mająca jeszcze piękniejszą przyszłość. Magistrat jednak nie podziela tych poglądów i uchwalił na wczorajszej sesyi przedłożyć Radzie miejskiej wniosek oamowny.

→ Znalezione. W ul. Kilińskiego damską torebkę skórzaną, zawierającą chusteczkę i 1 kor. 90 hal. — W dorożce nr. 313 dużą lornetkę w czarnej oprawie wraz z futerałem.

□ Kroniczka krakowska. Z Towarzystwa „Polska Sztuka Stosowana“ w Krakowie Rozstrzygnięcie konkursu. Dnia 3 czerwca odbyło się posiedzenie komisji rozpoznawczej T-wa „Polska Sztuka Stosowana“, na którym rozstrzygnięto konkurs ogłoszony przez T-wo na projekty lamp mosiężnych do oświetlenia elektrycznego. W posiedzeniu wziął udział także dyrektor elektrowni miejskiej, elektrotechnik pan Gajczak. Nadesłano prac 11. Za najlepsze uznano jednogłośnie projekty lamp wiszącej i stojącej, opatrzone godłem „Swit“ które też uzyskały nagrodę (200 kor.). Autor-artysta rzeźbiarz Jan Szczepkowski nadesłał te prace z Paryża, gdzie obecnie przebywa. Następnie wyróżniono szereg poważnych projektów, nadesłanych pod godłem „Gwiazda“, ze szczególnem uwzględnieniem lampy wiszącej Nr. 3. Wreszcie komisya postanowiła wymienić szkic lampy wiszącej, pod godłem „szkic“, jako pomysł interesujący, ale zupełnie jeszcze nie opracowany i nie zastosowany da praktycznego użytku.

Wszystkie projekty można obejrzeć w Towarzystwie „Polska Sztuka Stosowana“ aż do 15 bm. od g. 11 do 1 i od 4 do 5, Towarzystwo czyni starania celem wykonania nagrodzonych projektów p. Szczepkowskiego a także lampy wiszącej Nr. 3 z wyróżnionych prac pod godłem „Gwiazda“.

□ Stanisławów. (Kor. wł.) Przejechany przez pociąg. We wtorek wieczorem przejechał pociąg osobowy zdążający ze Lwowa konduktora kolejowego Ba. lewicza. Maszyna wlokła ciało nieszczęśliwego przez 100 metrów, rozszarpując je w kawałki. Bałewicz siedł do służby i obrał krótszą drogę przez tor kolejowy, gdzie wskutek własnej nieuwagi dostał się pod koła lokomotywy. Ciało zmarłego złożono w kostnicy gminnej na Knihininie Górze, skąd odbył się pogrzeb. Zmarły osierocił żonę i sześciu drobnych dzieci.

□ Zakopane. Z s e z o n u. Nadeszła pora, w której niejedna rodzina zastanawia się nad wyborem miejsca letniego spoczynku. Jedni jadą do niemieckich „badów“, drudzy zapuszczają się jeszcze dalej, do Belgii lub Francji, inni wreszcie wolą zostawić pieniądze w kraju, niż je obcy wywozić. Zdaje się, że ci ostatni najlepiej na tem wychodzą, bo nasza przyroda mało lub wcale nie ustępuje przyrodzie Zachodu, a przytem oszczędzają sobie mozolnej i kosztownej podróży. Do miejscowości, cieszących się najliczniejszą i najlepszą publicznością należy bezsprzecznie Zakopane. I słusznie. Kto raz był tutaj, kto raz oglądał czar i cuda przyrody tatrzańskiej,

W e l n e

z każdego gatunku owiec

zakupuje po cenie targowej Fabryka sukna

Zajaczek i Lankosz

Lwów, Jagiellońska 3

musi tu wrócić, jakaś siła go ciągnie ku tym góróm i hólom.

To też Zakopane ma coraz więcej zwolenników, coraz więcej gości je odwiedza, coraz więcej turystów zagranicznych doń przyjeżdża. Znam ludzi, którzy od kilkunastu lat corocznie dwa miesiące letnie w Zakopanem spędzają, i twierdzą, że znakomicie ten pobyt ich zdrowiu służy, lepiej, niż poprzednio wyjazd za granicę. Nie da się zaprzeczyć, że Zakopane stara się o to, aby jak najwięcej osób do siebie ściągnąć. Wodociągi są już oddane do użytku publiczności, niema już obecnie kurzu po ulicach, gdyż często bywają skrapiane; budowa stacji elektrycznej już jest w toku i wkrótce u stóp gór zajaśnieją światła elektryczne. Również i właściciele hoteli i pensjonatów w szybkim kroku dążą do rozwoju.

W tym roku odnowiono zupełnie hotel-pensjonat „Klemensówka“, urządzony z największym komfortem; Klemensówka staje na czele pensjonatów zakopiańskich, zwłaszcza, że posiada czteromorgowy park świerkowy i leży w idealnie zdrowym miejscu Zakopanego. W prospekcie zapowiada Zarząd szereg odczytów i koncertów wybitnych sił artystycznych, aby gościom jak najmielszym pobyt uczynić. A ceny wcale nie są wysokie, tak, że należałoby już raz stanowczo kres położyć baśniom o drożyznie w Zakopanem. Coraz mniej też widać po Zakopanem dawnych furek z budkami, miejsce ich zajmują wygodne powozy, znakomicie się nadające do dalszych wycieczek. Należałoby sobie życzyć, aby publiczność darzyła Zakopane tem poparciem, na jakie w zupełności zasługuje.

Bomba w Łodzi. W dn. 3 b. m. wieczorem, ul. Konstantynowską szli ajenci ochrony, bracia August i Alfred Frömlowie. Towarzyszył im policyant i dwóch żołnierzy. Kiedy znaleźli się przy domu nr. 45, nagle z kilku stron zbliżyło się do nich kilkunastu młodzieńców z rewolwerami w rękach.

Nieznajomi dali szereg strzałów w powietrze. Strzały te sprawiły, że w jednej chwili publiczność, znajdującą się w pobliżu, ukryła się w bramach domów lub zaczęła uciekać.

Kiedy ulica opustoszała, rozległ się straszny huk. To ktoś rzucił bombę na patrol. Kto, nie wiadomo, gdyż w tej chwili młodzieńcy znikli.

Na bruku leżeli poranieni August Frömel ciężko, Alfred Frömel lżej w szyję, policyant oraz żołnierze Sergiusz Cyrkin i Jan Kożyn. Z przechodniów odłamki bomby zraniły żonę ajenta policyi petersburskiej, Maryę Jaworską, która przed dwoma dniami przyjechała do Łodzi, jej 13-letnią córkę, Helenę, oraz ślusarza Eugeniusza Borka.

Wybuch bomby spowodował panikę wśród publiczności, a zarazem sprowadził na miejsce wybuchu wojsko, które dało kilka salw w pustą ulicę. Jedna z zabłąkanych kul zraniła przeciw 15-letnią Fajgę Herenreichównę, stojącą w oknie domu nr. 1 przy ul. Cmentarnej. Skutkiem wybuchu w domu nr. 45 przy ul. Konstantynowskiej i w sąsiednich powypadały wszystkie szyby, w bruku zaś powstała wielka wyrwa.

Wkrótce po wybuchu na ul. Konstantynowską przybyła policja i wojsko. Po daniu kilku strzałów w górę, rozpoczęła się rewizja w domu nr. 45 i w 3 sąsiednich, w których aresztowano około 100 osób i odprowadzono je do cyrkułu policyjnego i do więzienia.

Towarzystwo psychologiczne w Warszawie. Dzienniki warszawskie donoszą, że w Warszawie powstaje polskie Tow. Psychologiczne, mające uzupełniać działalność lwowskiego Tow. filozoficznego.

Inicjator tego przedsięwzięcia p. Władysław Weryho, redaktor „Przeglądu Filozoficznego“, tak formuluje plan i zadania naukowe Towarzystwa. Powstanie przede wszystkim biblioteka i czytelnia, praca rozpocznie się na posiedzeniach i w odczytach, wreszcie Tow. stworzy pracownię psychologiczną.

W miarę zwiększania się liczby członków powstawać będą sekcje: pedagogiczna, psychiatryczna, psychologii zwierząt, sztuk pięknych, telepatyi, medyzmu itp. Organem Tow. będzie na razie „Przegląd filozoficzny“.

Inicjatorzy uważają za konieczne stworzyć przy Tow. sekcję filozoficzną, która nie robiąc bynajmniej konkurencji lwowskiemu Tow. filozoficznemu, skupiłaby wszystkich filozofów warszawskich.

Zarząd polskiego Tow. psychologicznego już się ukonstytuował. Prezesem jest Edward Abramowski, wiceprezesem Wł. Weryho, sekretarzem dr. W. Sterling, skarbnikiem A. Szcówna.

Towarzystwo mieści się tymczasowo w redakcji „Przeglądu filozoficznego“ (ul. Nowogrodzka nr. 44). Czytelnia czynna będzie od d. 1 września, pisma zaś zaprenumerowane zostaną już od d. 1 lipca. Posiedzenia naukowe rozpoczną się po feryach letnich. W sprawach Towarzystwa zgłaszać się można pod wskazanym powyżej adresem.

Felicya Kaftalowa, zwaną popularnie Felą Kaftal, zmarła w Warszawie nagle na paraliż serca w ubiegłą niedzielę. Należy się jej od nas wspomnienie jako dziennikarce. Należała od lat 28 do redakcji „Kuryera Porannego“, była bodaj współwydawczynią tego brukowego dziennika wspólnie z Feliksem Fryzem.

Urodzona w Berlinie z ojca Jolllesa, przedsiębiorcy kolejowego, poślubiła Izydora Kaftala, finansistę

warszawskiego, rozgłośnego z anegdot, jakie dotąd o nim krąży. Warszawiak, chcąc zlokalizować i uprawdopodobnić anegdotę, robi jej bohaterem zawsze Kaftala. Nie uwłacza to jednak jego czci, o której nie złego nikt nie mówi.

Felicya Kaftalowa umiała zjednać sobie wkrótce w Warszawie stosunki i życzliwość w szerokich kołach towarzyskich, które też z wielką umiejętnością spożytkowywała w zakresie dziennikarskim, wyspecjalizowawszy się poniekąd w dziale sprawozdań z życia towarzyskiego i modniarstwa kobiecego, z której to dziedziny artykuły jej cieszyły się w mieście dużą popytnością. Poza tem zasilala swój dziennik wyciągami z prasy zagranicznej oraz informacjami teatralnymi z opery i baletu.

Wielce pracowita prowadziła jednocześnie śp. Felicya Kaftalowa magazyn starożytności, w którego kierunek wlewała wiele znawstwa i dobrego smaku.

Uczynnością i żywością usposobienia jednała sobie Kaftalowa przyjaźń i życzliwość. Osierociła jedyną córkę, znaną śpiewaczkę operową, p. Margot Kaftalównę.

Błędne informacje. „Kuryerowi Warszawskiemu“ telegrafują z Bytomia, że poseł Adam Napieralski, redaktor „Katoilika“ i „Dziennika Śląskiego“ nabył od posła Korfanteo, „Polaka“ oraz od p. Siemianowskiego gliwicki „Głos Śląski“.

„Dziennik Śląski“ zaprzecza tej wiadomości, oświadczając krótko, że wiadomość ta puszczona przez centrowy organ „Oberschlesische Zeitung“, jest nieprawdą.

Strajk szkolny, jak to już dawniej przewidywały pisma nasze w Poznańskim, słabnie w ciągu lata; odkładają dalszą walkę do czasu ukończenia robót polnych, do jesieni, gminy polskie w coraz większej liczbie wycofują się formalnie ze strajku, a dla wyjaśnienia swego stanowiska, zakładają protesty.

Pierwszy krok w tym kierunku zrobiły gminy: Golejewska, Chojna i Sworowa. Ojcowie strajkujących dzieci zamieścili w „Germanii“ list otwarty do inspektora szkolnego. W liście tym zakładają protest przeciwko niemieckiej nauce religii, lecz oświadczają zarazem, że tymczasowo nakazali dzieciom znów odpowiadać na nauce religii po niemiecku, aby rządowi utorować drogę do ustępstwa.

Ten krok znalazł wielu naśladowców, tem bardziej, że pruski minister oświecenia Studd oświadczył w Sejmie pruskim, że rząd gotów jest do ustępstw, ale wobec trwania strajku szkolnego nie jest w możności ich zainicjowania.

Dotychczasowy przebieg strajku kosztował 50.000 kor. procesowych i kilkanaście lat więzienia, nie licząc najdotkliwszych kar zadanych dzieciom, rodzicom, duchowieństwu.

O Moniuszce. W uzupełnieniu zamieszczonej we wczorajszym numerze porannym „Słowa Pol.“ notatki, dotyczącej wystawienia „Halke“ w języku niemieckim w teatrze miejskim w Poznaniu wypada dodać kilka szczegółów.

Dyrekcja teatru miejskiego w Poznaniu pobierająca oprócz znanej subwencji od miasta także 60.000 marek rocznej subwencji z prywatnej skatupy cesarskiej z tem zastrzeżeniem, że ze sceny tej nie zabrzmi słowo polskie, a mimo to mająca ciągle niedobór dochodzący do sum wysokich, który pokrywa miasto, chcąc zwać publiczność polską wystawiła w sezonie 1903 r. także „Halke“ Moniuszki i to z wielkim komfortem. Kostiumy góralskie i kontuszowe wypożyczył w większej części polski teatr poznański, a tańce, jak mazur i kołomyjkę wykonało grono uczennic i uczni tancmistrza Dołińskiego, gdyż próby nauczania w krótkim czasie tych tańców polskich, baletu tamtejszego teatru nie dały pożądanego rezultatu.

Miejski teatr poznański rozporządza dobrą siłą operowem, część śpiewna zatem wypadła beznagannie, — jedynie tylko ruchy aktorów niemieckich, flegmatycznych, w swojskich rolach polskich niemile raziły. Krytyka niemiecka na ogół dość chłodno przyjęła „Halke“, o pietyzmie należnym takiemu mistrzowi, jak Moniuszko wcale nie wspominając. Wiało z niej nie prawdziwe uznanie dla sztuki, ale chęć bagatelizowania mistrza Polaka i podnoszenie ściśle narodowego znaczenia tej opery — jak to w zwyczaju u Niemców, gdy chodzi o uznanie dla sztuki polskiej.

Publiczność polska tłumnie uczęszczała na przedstawienia, tak, że wreszcie prasa narodowa w myśl zasady, że noga polska postać nie powinna w przybytku sztuki, wspieranym funduszami współobywateli miasta Polaków a mimo to uprawiającym w zasadzie hakatyzm, zmuszoną była nawet po nazwisku wymieniać wyłamujących się ze solidarności narodowej.

Dyrektor teatru niemieckiego, wyjechawszy po sezonie w kwietniu 1904 r. ze swą trupą do różnych miast niemieckich — o ile słuchy doszły — wystawić miał „Halke“ w Chociebużu (Kotubus) i Żaganii (Sagan) na Łużycach. Zachęcony powodzeniem kasowem miał zamiar wystawić także „Straszny Dwór“, a nawet „Hrabinę“ i toczył pertraktacje w celu uzyskania niemieckiego tłumaczenia tych oper; donosiła o tem swego czasu niemiecka prasa poznańska — ale z niewiadomych powodów — zdaje się politycznych — zaniechał tego zamiaru.

Rusini w Ameryce. I na ziemi amerykańskiej nie brak takich kwiatów kultury ruskiej, jakie wykwitają tak często na niwie galicyjskiej. Oto — jak donosi amerykańskie pismo ruskie „Swoboda“ — w Rio Claro w Brazylii proboszcz ruski ks. Simkow wszczął w cerkwi wielką bójkę z parafianami z tego powodu, że nie chcą na niego zapisać cerkwi i oświadczył, że ta walka będzie trwać dopóty, dopóki mu cerkwi nie zapiszą. W bójce tej kilka osób zostało poranionych. Charakterystycznym jest, że tutejsze pisma ruskie notują to zajęcie za „Swobodą“ jak zwykłą notatkę kronikarską o pobiciu się pijaków w szynku, a „Dilo“ zamieszcza tę notatkę pod tytułkiem „cerkiewne niesnaski wśród brazylijskich Rusinów“.

Frakcja ukraińska w Dumie, licząca obecnie w szeregach swoich 42 posłów, ukonstytuowała się ostatecznie. Ukraińcy, uważając za rzecz nieodzowną wskazać walczyć środkami parlamentarnymi o autonomię Ukrainy na gruncie unarodowienia szkoły, kościoła, samorządu miejscowego i t. d., mają zamiar zjednoczyć na gruncie tym wszystkich, nie wyłączając nawet umiarkowanych.

Kto jest p. Huret, autor antypolskich artykułów w paryskim „Figarze“, o którym wspomnieliśmy onegdaj, wyjaśnia „Dziennik Poznański“.

„Jest to — czytamy tam — reporter „Figara“, który niedawno temu napisał artykuł o cesarzu niemieckim. Jakiej zaś opinii zażywa w światłej i niezależnej prasie niemieckiej, świadczy artykuł o nim w majowym zeszycie czasopisma „Arena“. Przytoczymy z niego tylko początek: „Podróżujący reporter „Figara“ widział cesarza wedle własnego niepodważanego zeznania — cztery razy... z daleka. Jest więc zupełnie uprawniony do wydania o nim wyczerpującego sądu“.

Prawdopodobnie równie głębokie studia poczynił p. Huret nad działalnością komisji kolonizacyjnej. Biedni czytelnicy „Figara“, którzy takiego mają inicjatora! Zresztą p. Huret — kończy „Dziennik Pozn.“ — jest osobistym przyjacielem p. Walkera, naczelnego redaktora „Pos. Tageblattu“ i od niego zapewne przejął faniatyczne uwielbienie dla komisji kolonizacyjnej, a potemienie dla wszystkiego, co polskie.

Niemcy na Wschodzie. Czytamy w „Słowie“ warszawskim: Jedna z bardziej znanych firm transportowych, tutejszych, otrzymała od swojego agenta z Nagasaki list, którego treść jest pouczająca. Port Artura jest wciąż zamknięty nie tylko dla cudzoziemców, lecz i dla Japończyków cywilnych. Natomiast w Dalnym handel rozwija się na skalę niebywałą. W ciągu półtora roku od czasu objęcia przez Japonię, Dalny — słowa raportu — pod względem obrotów handlowych zaimił Hamburg. Codziennie do portu wpływają setki okrętów z towarami. Niemcy trzymają prym w zaopatrywaniu Dalnego w artykuły wszelkiego rodzaju. Towary do niedawna sprowadzane w znacznej części z fabryk Królestwa Polskiego, jak: żelazo, wyroby metalowe i obuwanie, obecnie nadchodzą przeważnie z Niemiec. W raporcie położono nacisk na pośpiech, z jakim Niemcy wytwarzają dla przemysłu polskiego konkurencję na Dalekim Wschodzie i to w czasie, gdy opinia pomawia Niemców o agitację, mającą na celu utrzymanie strajków w obrębie Królestwa.

Egzamin na budowniczego w c. k. namiestnictwie złożył p. Józef Dromirecki we Lwowie, rodem z Brzeżan. 6336

WIADOMOŚCI TELEGRAFICZNE

Przed zebraniem się Rady państwa.

Wiedeń (Tel. wł.). P. Adolf Stand poseł syoński galicyjski ogłasza w dzisiejszych dziennikach porannych rodzaj komunikatu, z którego wynika, że posłowie syońscy galicyjscy nie wstąpią do Koła polskiego lecz utworzą osobny klub posłów żydowsko-demokratycznych. Posłowie syońscy będą zachowywali się neutralnie zarówno wobec Koła polskiego jak i wobec Rusinów. Natomiast gdyby posłowie ludowi polscy nie wstąpili do Koła polskiego, to p. Stand wyraża nadzieję, że stosunek ich do posłów syońskich będzie stosunkowo bardzo ścisły.

Wiedeń (Tel. wł.). Sytuacja parlamentarna przybrała z dniem wczorajszym nową fizyognomię dzięki utworzeniu w Pradze jednolitego klubu czeskiego parlamentarnego. Ten klub parlamentarny będzie obejmował 81 posłów zarówno z Czech jak i z Moraw, a więc połączy wszystkich posłów czeskich bez względu na różnice partyjne z wyjątkiem hr. Sternberga i socjalistów czeskich. To skonsolidowanie się Czechów w jeden klub doszło do skutku wbrew woli Dra Kramarza, który proponował połączenie się w jeden klub tylko Młodoczechów i Staroczechów, liczył on bowiem, że w takim klubie mógłby znowu objąć przewodnictwo jako prezes. Zdrowy instynkt narodowy Czechów przeszkodził temu rozłączeniu się reprezentacji parlamentarnej czeskiej na 2 kluby. Wielką zasługę w tem skonsolidowaniu się narodem Czechów ma Dr. Strański. On to pierwszy ofiarował na Morawach ścisły sojusz parlamentarny zarówno katolikom czeskim jak i agraryszom, chociaż do tej pory był przeciwnikiem katolików czeskich i w ten sposób zmusił Dra Kramarza do porzucenia myśli utworzenia 2 klubów czeskich.

HAMA

huśtawki ogrodowe | torby turystyczne

krzeselka polne

i na zakupno

Parasole

malarskie, kasety na farby, poleca po cenach konkurencyjnych

O. T. Wincklera Syn

6183

Lwów, Rynek 28, (telefon 240)

Klub czeski będzie co do liczby stał na 3 miejscu w Izbie zaraz po socyalistach i wskutek tego ma prawo do pierwszej wiceprezury. Nadto będzie tworzył bardzo poważny czynnik polityczny, którego wpływ zaciąży nie tylko na parlamencie samym, ale i na władzy wykonawczej centralnej. Każdy gabinet i każde poszczególne ministerstwo od tej pory musi się liczyć skrupulatnie z życzeniami i żądaniami Czechów.

Praga (Tel. wł.). „Narodni Listy“ donoszą z Wiednia, że minister oświaty Dr. Marchet z powodu pogorszenia się sytuacji politycznej w najbliższych dniach ponowi swą prośbę o dymisyę.

Wiedeń (Tel. wł.). Wczorajsze pogłoski, które wymieniały już niemal gotową listę nowych członków Izby panów są bezpodstawne, gdyż do tej pory rada ministrów nie zajmowała się nominacją nowych członków Izby panów. Dlatego też wczorajsze informacje, jakoby pp. Horowitz i Chamic z Lwowa mieli być powołani do Izby panów jeszcze nie są sprawdzone. Do tej pory wiadomo tylko, że prócz pewnej liczby dożywotnich członków Izby panów, zamianowanych będzie 10 do 12 dziedzicznych członków, a to po większej części z liczby dotychczasowych dożywotnich członków Izby panów. Dzięki temu rząd będzie mógł powołać do Izby panów wskutek utworzonego wakansu większą ilość wybitnych osobistości jako członków dożywotnich. W każdym razie nominacja nowych dożywotnich członków Izby panów będzie zawierała więcej niż 20 osobistości.

Z stosunków węgierskich.

Budapeszt (Tel. wł.). „Budapesti-Hirlap“ w telegramie z Wiednia donosi, że były prezes ministrów br. Fejervary połączył się z byłymi swymi kolegami ministeryalnymi, aby rozbić obecnie koalicję. Br. Fejervary i jego koledzy szukają bliższych stosunków z byłym ministrem spraw zewnętrznych hr. Gołuchowskim i byłym szefem sztabu jeneralnego br. Beckiem.

Anglia i Rosya.

Londyn (TBK.) W Izbie gmin wystosował poseł Macdonald z partii robotniczej zapytanie do rządu, czy rząd prowadzi rokowania w sprawie zawarcia jakich umów z rządem rosyjskim, a w takim razie, czy nie zechciałby przed zawarciem jakiej umowy domagać się od Rosyi lepszego traktowania robotników rosyjskich.

Minister Grey odpowiedział na to, że rząd angielski nie miesza się do wewnętrznych spraw rosyjskich i nie ma zamiaru czynić od nich zezwoleni umów z Rosyą.

O zamach na króla hiszpańskiego.

Madryt (TBK.) W dalszym ciągu procesu o zamach na króla, inspektor policji w Barcelonie zeznał, że w ciągu r. 1905 często widywał anarchistów uczęszczających do t. zw. „szkoły nowoczesnej“. Oskarżony Ferrer wyjechał był 20 maja w niewiadomym kierunku. Wieczorem dnia, w którym zamach wykonano, zastał w zakładzie zastawniczym wiele broni, którą policja skonfiskowała. Można przypuszczać, że Moral był tym, którego w swoim czasie wysłano do Paryża z bombami celem wykonania podobnego zamachu.

Podpułkownik gwardii cywilnej w Barcelonie oświadczył, że przewieziono do mieszkania Ferrera kilka pakunków, które zdaniem świadka, zawierały materiały wybuchowe. Sądzi, że istniało między Ferrerem a Moralem porozumienie co do zamachu.

Panna Soledad zeznała, że utrzymywała ściśle stosunki z Ferrerem.

Zjazdy dyplomatyczne.

Rzym (Tel. wł.). Zjazd Tittoniego z br. Aehrenstalem nastąpi w połowie lipca, br. Tittoni zaś odwiedzi br. Aehrenstala w październiku. Projektowana zrazu podróż Tittoniego do Ischlu do cesarza na razie odpada.

Bunt w Persyi.

Petersburg (Tel. wł.). Z Teheranu donoszą, że przeciwko jeneralowi gubernatorowi Luristanu ks. Salaretowi-Dauley wysłano konnicę i działą. Między obu stronami wywiązała się zacięta walka.

Petersburg (TBK.). Z Teheranu donoszą, że przyszło między wojskami szacha a gubernatora Luristanu do starcia koło Kermansachu. Wiele ludzi miało poledz,

Wypadki i katastrofy.

Tunis (TBK.). Łódź żaglowa naladowana amunicją, a płynąca do Tripolisu, eksplodowała w pobliżu granicy Trypolitańskiej i wyleciała w powietrze. Mówią o 50 zabitych. Szczegółów brak.

Trzęsienie ziemi.

San Francisco (TBK.). Wczoraj o godz. 12 m. 27 w południe dało się tu odczuć trzęsienie ziemi, trwające 10 sekund. Szkody nie wyrządziło ono żadnej.

Wiadomości krakowskie.

Kraków (Tel. pryw.). Sekcja ekonomiczna Rady miejskiej uchwaliła stosownie do wniosku Stanisława Wyspiańskiego utworzenie w Krakowie rady do spraw budowlanych i artystycznych z głosem doradczym dla Rady miejskiej. Połowę członków mają stanowić delegaci Rady miejskiej.

Sekcja szkolna mianowała w miejsce śp. Jordana członkiem kuratory kursów im. Baranieckiego wiceprezydenta miasta Chylińskiego.

Prześladowania pruskie.

Bytom (Tel. pryw.). 11 członków Związku sokolskiego, oskarżonych o mowy podburzające i do-

mniemane stosunki z innymi zakordonowymi związkami polskimi, skazano na więzienie od 1 do 6 miesięcy. Jeden z oskarżonych, uważany za głównego mówcę, otrzymał 1½ roku więzienia.

Poznań (Tel. pryw.). Z pod Wrześni donoszą do „Lecha“, że nauczyciele zaczynają zaprowadzać niemiecki pacierz i niemiecką naukę religii dla polskich dzieci nawet w tych szkołach, gdzie dotąd religia była wykładana tylko po polsku.

Uniwersytet warszawski.

Petersburg (Tel. pryw.). Ministerstwo oświaty oznajmia, że z powodu niespokojnych czasów Uniwersytet warszawski nie będzie otwarty w roku bieżącym, oraz nie będą przyjmowane podania kandydatów, pragnących zapisać na rok przyszły.

Z Dumy i około Dumy.

Petersburg (Tel. wł.). Ministerstwo spraw wewnętrznych zarządziło skonfiskowanie przemówień posłów w Dumie rozpowszechnianych pomiędzy włościanami.

Petersburg (Tel. wł.). O posłuchaniu sobotniem Gołowina w Peterhofie krąży coraz bardziej niekorzystne pogłoski. Przyjęcie Gołowina miało być bardzo chłodne, car skarżył się, że czynność Dumy jest bezpłodną, a prezes zachowuje się zbyt ostro wobec członków prawicy. Należy też zmienić ordynację wyborczą. Autentycznych szczegółów o przebiegu audyencji niema.

Petersburg (Tel. wł.). Dnia 5 b. m. odbyć się miało w Petersburgu posiedzenie Rady państwa celem naradzenia się nad reformą senatu. Posiedzenie to jednak zostało odwołane, ponieważ w kołach rządowych przeważało zdanie, że nie byłoby na czasie zajmować się tą sprawą, skoro nierozstrzygniętem jest jeszcze pytanie, czy Duma dalej istnieć będzie, czy też zostanie rozwiązana.

Petersburg (Tel. wł.). Św. synod prawosławny na odbytem wczoraj posiedzeniu postanowił oddać w ręce sądów duchownych deputowanych Dumy stanu duchownego, a mianowicie socyalistę rewolucyjnego Brylantowa, dalej 2 członków stronnictwa trudowików Tichwskiego i Archipowa, jakoteż hospitała stronnictwa trudowików Hołokownikowa. Brylantow na wezwanie synodu wystąpienia ze stronnictwa, wogóle nie dał żadnej odpowiedzi. Na razie odebrano tym duchownym możliwość pełnienia funkcji duchownych. Synod domaga się jak najsurowszego ukarania owych posłów.

Petersburg (Tel. wł.). Minister rolnictwa ks. Wasilczykow zamierza podać się do dymisyi z powodu różnicy zdań, jaka się wywiązała pomiędzy nim a innymi członkami gabinetu w sprawie agrarnej.

Petersburg (Pet. Ag.). Synod postanowił polecić władzom dycezyalnym odebranie godności duchowej, czterem księżom, członkom Dumy, którzy nie chcą wystąpić ze stronnictwa lewicy. Piątemu, który na to się zgodził, godność duchowna ma być pozostawiona.

Nowe „jacquerye“.

Petersburg (Tel. wł.). W gubernii czernigowskiej ruch agrarny przybiera coraz to bardziej niepokojące rozmiary. Po wsiach tworzą się komitety strajkowe, chłopci nie chcą zawierać kontraktów o roboty polne z dziedzicami. W niektórych powiatach liczba podpalanych budynków dworskich wzrasta z dniem każdym. W gubernii tulskiej podpalono budynki dworskie marszałka szlachty Sałtykowa, który uciekł ze swoich dóbr. Podpalaczami są chłopci.

Moskwa (Tel. wł.). Bunt chłopski w gubernii smoleńskiej przybrał niezmiernie niepokojące rozmiary. Bandy chłopskie ciągną do Syczewska. Ze Smoleńska i Jazmy wysłano tam kozaków i piechotę. Również i gubernator udał się do Syczewska.

Dyfterya w Peterhofie.

Petersburg (Tel. wł.). Druga po najstarszej córka cara zachorowała na dyfterę, wobec czego okazała się konieczność odosobnienia innych dzieci cara.

Terror biały i czerwony.

Kielce (Tel. pryw.). We wsi Mniejewie 6 niewykrytych sprawców w maskach napadło na zarząd gminy i usiłowało wysadzić dynamitem kasę ogniotrwałą. Sufit i ściany pokoju runęły, ale kasa pozostała nienaruszona.

Warszawa (Tel. pryw.). Stefana Pillatiego, artystę-rzeźbiarza, po 6-tygodniowym więzieniu w cytadeli, wypuszczono na wolność.

Koźłów (Tel. pryw.). Zebranie „ludzi rosyjskich“ wyniosło przekonanie, że kwestję żydowską, najważniejszą w państwie, można rozstrzygnąć tylko w drodze prawodawczej, a nie przez pogromy i gwałty, niezgodne z duchem prawosławia.

Lublin (Tel. pryw.). Odezwa lubelskiej frakcji rewolucyjnej P. P. S. rozrzucona w Lublinie, oświadcza, że znana ucieczkę więźniów z lubelskiego więzienia d. 27 maja, doprowadziła do skutku organizacja lubelska. Pracowała nad tem 2 miesiące, dostarczyła więźniom pilek, podrobionych kluczy i innych narzędzi.

Dzierżawa opery warszawskiej

Warszawa (Tel. pryw.). Dyrekcja teatrów rządowych postanowiła, jak wiadomo, zaniechać w sezonie przyszłym prowadzenia opery na własne ryzyko i pragnie oddać ją w dzierżawę drogą konkursu przedsiębior-

cy prywatnemu. Wśród kandydatów wymieniają konsorcjum, składające się z pp. Chodakowskiego, byłego reżysera opery, adwokata przys. Henryka Dziewulskiego i znanego śpiewaka Jana Barskiego.

Waszyngton (TBK.) Słychać tu, że japoński konsul generalny w San Francisco zamierza wystąpić ze skargą sądową przeciw gminie tego miasta o odszkodowanie dla kupców japońskich, za szkody wyrządzone przy napadzie pospólstwa w d. 20 maja.

Tokio (B. Reutersa). Sądzą, że toczące się między Japonią a Rosyą rokowania co do kilka niezależnych jeszcze kwestyj, będą ukończone w ciągu 2 miesięcy. Obopólne poselstwa będą podniesione do rzędu ambasad,

Budapeszt (TBK.) Dziennik urzędowy ogłasza nadanie prezydentowi ministrów Weckerlemu wielkiej wstęgi orderu Leopolda, oraz tytuł tajnych radców tym ministrom węgierskim, którzy go dotąd nie posiadali, jakoteż prezydentowi Sejmu.

Depesze handlowe z 6 bm.

Budapeszt, dnia 6 czerwca. Pszenica na październik 10'47 do 10'48, Zyto na październik 8'60 do 8'61, Owies na październik 6'88 do 6'89, Kukurudza na lipiec od 5'81 do 5'82. Kukurudza na maj 1908 5'79 do 5'80. Rżepak na sierpień 1908 16'10 do 16'20.

(NB. Od 4 stycznia ceny za 100 kilogr.)

Oferty mierne.

Chęć kupna mierna.

Uspokojenie utrzymane.

Pogoda: pochmurno

Berlin, 6 czerwca. O godz. 12 m. 30 notowano: Kredyty 204'75, Disconto Comandite 167'70.

Uspokojenie leniwe.

Kilka słów o wściekłości.

(Dokończenie.)

Do zmniejszania ilości psów wiodą dalsze zarządzenia władz:

21. Zaprowadzenie bezwzględne w każdej miejscowości dokładnego katastru psów i numerowanych marek.

22. Zachęcanie właścicieli do trzebień psów, a więc do stosowania środka, przy którym nie tracą one wcale swych wrodzonych przymiotów jak węchu czujności i odwagi, z drugiej strony zaś nie uganiają za innymi psami względnie sukami, a więc nie narażają się tak rychło na pokasanie, przeciwnie, towarzysząc krok w krok swemu panu, ułatwiają właścicielowi kontrolę, w razie gdyby pomimo wszystkiego zostały ukąszone.

23. Zaprowadzenie opłaty od psów czyli opodatkowanie ich i to bezwzględnie we wszystkich miejscowościach kraju, odpowiednio do stosunków miejscowych i materialnych ludności. Ten ostatni środek uważamy za najporządniejszy, najłatwiejszy do przeprowadzenia, a prztem za najskuteczniejszy. Utwierdzają nas w tem zdaniu rezultaty, jakie osiągnęły te miasta, które przeprowadziły u siebie odpowiednie opodatkowanie psów. Naprzykład w Bawaryi, gdzie było w r. 1873, 821 wypadków wściekłości u psów, a 15 wypadków śmierci a ludzi, w roku 1875 zaś 458 wypadków wściekłości u 23 wypadków śmierci u ludzi, spadła po podwyższeniu podatku ilość wypadków tak gwałtownie, iż w r. 1884 było tylko 9, a w r. 1885, 11 wypadków wściekłości u psów, bez żadnego wypadku śmierci u ludzi.

W Monachium muszą być wszystkie psy przyprowadzane w celu opodatkowania kilka razy w roku do urzędu, i poddawane oględzinom weterynarskim.

W Galicji zaprowadziła opłatę od psów za przykładem stolicy kraju nieliczna tylko ilość miast jak Kraków, Tarnów, Przemyśl, Brzeżany i t. p., podczas gdy tysiące innych miast, miasteczek i włości jest potężnym i łatwym rozsądnikiem wynędzniałych stworzeń, właściwym źródłem wściekłości.

Przypatrując się stosunkom po suteranach Lwowa, po miasteczkach, a zwłaszcza wsiach, spotykamy mnóstwo domów i chat, w których ludność niebaczną następstw, nieświadoma skutków, pozbawiona przytem uczuć ludzkości i litości trzyma po kilka nieraz młodych psiat lub dorosłych psów gwoili rozrywce i zabawie dziatwy, a trzyma je bez należytego zaspokajania ich głodu i pragnienia, bez stosowania prymitywnych choćby zasad pielęgnacji i nadzoru. Maltretowane przez dziatwę, głodzone przez dorosłych, dręczone pragnieniem, smagane deszczem i upałem, smagane mrozem i zamiecią stworzenia, przykute częstokroć do nędznej budki, kończą swój żywot jako istne szkielety o najeżonej sierści, lub wybiegają, gdy są na wolności z zagród na łąki i pola, w wertepy i lasy, szukając przygodnego pokarmu, najchętniej zaś do miast, gdzie wabi je zapach śmieć, nadzieja odgrzebania resztek kuchennych i odpadków domowego gospodarstwa.

Kto z braskiem dnia powiedzie okiem po granicach Lwowa lub innego większego miasta, ten ujrzy mnogi szereg wynędzniałych psów, śpieszących z siłą za żerem w mury miejskie. Do takich wycieczek psów z chat i zagród przyczyniają się w wielkiej części i sami wieśniacy przez to, iż schorowane, nie miłe im, zbyt ciężkie psy wypędzają siłą mocą ze swego obejścia. Gdy pomimo głodu i katowania zwierzę pod wpływem przy-

Farby olejne

fachowo sporządzone na maszynie pędzonej elektryką.

Lakiery

do robót wewnętrznych i zewnętrznych

Emalie

we wszystkich możliwych kolorach, poleca

O. T. Wincklera Syna

LWÓW, Rynek 23.

wiązania do miejsca, trzyma się wytrwale domu, posuwają się nielitościwi ludzie nieraz do tego stopnia bestyalstwie, iż oblewają je ukropem. War spełnia zadanie; poparzone zwierzę, odarte z sierści, z poranioną skórą wlecze się, gdzie je oczy niosą. Notoryczną rzeczą jest zaprawianie się dzieci wiejskich i wogóle dzieci klas nieoświeconych, od pierwszych lat życia do katorwania zwierząt. Malcy, łapiący owady, wbijają je żywcem na szpilki i patyczki, malcy łażąc po drzewach, wyjmują z gniazd pisklęta i odbierają im życie wśród strasznych męczarni, malcy, dzieci szkolne spełniają z wiedzą i wolą rodziców funkcje topienia nowo narodzonych psiat i kociąt, otaczają kołem sadzawkę lub bagienko i przypatrują się z zadowoleniem męczarniom ginących stworzeń, malcy, dzieci szkolne patrzą wspólnie ze starszymi jak oprawcy w miasteczkach lub po wsiach schwyciwszy na pętlę psa, zabijają go w ten sposób na miejscu w oczach publiczności, iż skreśliwszy pętlę pod gardłem, tłuką psem o ziemię tak długo, aż ostatecznego nie wyda on tchnienia. Cóż więc dziwnego, że z takich dzieci wyrastają ludzie bez serca, którzy, jak wspomnieliśmy, ukropem odpędzają trzymające się wierne domu psiska. Czyż to przytykanie już w małych dzieciach uczuć ludzkości i litości dla cierpień innych istot nie jest jednym z powodów wrogości i dzikiego postępowania w późniejszym życiu wielu osobników, nietylko ze zwierzętami, ale i z współbraćmi.

Lecz wróćmy do rzeczy. Odpędzane przemocą, gnane głodem psy, walęśając się po polach, lasach i miastach, roznoszą zarazę wścieklizny, zatrują ją, ludzi i domowe zwierzęta, zatrują ją, dzikie zwierzęta po lasach, które następnie rozplenią ją szybko dalej tę straszną chorobę.

Dopóki nie chwycą kompetentne władze z całą energią w swe ręce uregulowanie katastru i zaprowadzenie opłaty od psów w całym kraju, a więc po wszystkich miastach, miasteczkach i wsiach, dopóki nie postarają się o wytepienie psów bezdomnych i redukcję psiej populacji, bezskutecznymi będą wszelkie, choćby najdalej idące, najsurowsze zarządzenia tych władz po wielkich miastach, a zwłaszcza we Lwowie, wścieklizna nie zostanie stłumiona. Najlepszym środkiem do osiągnięcia redukcji psów jest, jak wspomnieliśmy, opodatkowanie ich; wieśniak, małomieszczyzna bowiem dobrze będzie się namyślać, zanim złoży choćby drobną opłatę roczną za psa, a gdy ją złoży, będzie bezsprzecznie i zwierzę wyżej cenit, a co za tem idzie i lepiej pielęgnował.

W jakiej formie, w jaki sposób należy sprawę tę przeprowadzić i uregulować, pozostawiamy decyzji powołanych do tego czynników, z naszej strony apelujemy tylko do duchowieństwa i do kierowników oświaty ludowej z prośbą o pouczenie z ambon i katedr nauczycielskich w duchu powyżej wyłuszczonej poglądów i stwarzania w ten sposób podstaw do pracy w imię hasel etycznych i humanitarnych, w imię poprawy stosunków ekonomicznych i zdrowotnych w kraju naszym.

JÓZEF BIAŁYNIA CHOŁODECKI.

Fil. Praskiego Banku Kredyt. we Lwowie

oprocentowuje wkładki na książeczki oszczędności po 4⁰/₁₀ rocznie
na asygnaty kasowe stosownie do terminu wypowiedzenia po 4⁰/₁₀ do 4¹/₂ 0/0
240

Dział ekonomiczny.

∞ Kilka uwag o hodowli kur. W Ameryce istnieje szereg stacyi doświadczalnych dla hodowli drobiu. Stacje te popierane przez rząd i przez związki hodowlane, odgrywają w życiu bardzo ważną rolę. Przeprowadzane są tu ściśle, naukowo traktowane badania nad wartością różnych ras drobiu, rozmaitych systemów karmienia, różnorodnych typów kurników, dalej leczenie chorób drobiu itp. Na jednej z takich stacyi przeprowadzono szereg doświadczeń nad wartością ziarna, zadawanego w stanie całym, a z drugiej strony zmielonego lub cienko ześrutowanego i zarobionego na ciasto. Użyto 3 grupy kur, a doświadczenia prowadzono przez cały rok. Przez ten ciąg czasu wszystkie trzy grupy otrzymały zupełnie jednakową paszę, odróżniającą się tylko sposobem jej przyrządzania.

W pierwszym kurniku otrzymywały mieszaninę kukurydzy, owsa i przynicy w ziarnie, rano i wieczorem, w południe zaś to samo ziarno, lecz cienko ześrutowane i zarobione na ciasto. W drugim kurniku otrzymywały takąż samą porcję ziarna całego rano i wieczorem, w południe zaś suchą śrutę. W trzecim kurniku dawano rano ziarno całe, a na pozostałą część dnia wstawiano suche ześrutowane ziarno w korytku, z którego kury mogły jeść, ile razy chciały. Do prób były użyte białe włoskie kury, mocnej budowy. Notowano starannie ilość zniesionych jaj, stan i wagę wziętych do prób sztuk. Na podstawie tej bardzo dokładnej kontroli, wyjaśniono w końcu roku, że ziarno mielone lub cienko ześrutowane i zarabiane na ciasto pod względem pokarmowym stoi o wiele wyżej od ziarna całego; kury karmione ciastem, nietylko więcej znosiły jaj, ale miały lepsze mięso.

Na tej samej stacyi przeprowadzono również badania z młodem ptactwem dla wyjaśnienia znaczenia i roli jaj w paszy dla kur. Podzielono kury również na trzy grupy. Pierwsza otrzymała wapno w kawałkach druga w stanie zmielonym w postaci mąki, trzecia wapna nie otrzymywała zupełnie. Rezultaty nie wykazały

widoczniejszej różnicy pomiędzy wapnem całem a mielonym, lecz zato kury nie otrzymujące wcale wapna pod względem nośności i stanu zarowia przedstawiały się znacznie gorzej. Taką samą różnicę w stanie zdrowia i nośności zanotowano pomiędzy dwiema grupami kur, z których jedna utrzymywana była na podwórzu wybrukowanym, druga na podwórzu zarosłem lucerną. Kury z tego ostatniego podwórza były zdrowsze, weselsze i zniosły znacznie więcej jaj. Do prób użyto kur włoskich.

∞ Polskie biuro leśne powstało w Warszawie dzięki inicjatywie hr. Zdzisława Lubomirskiego, Januarego Starzyńskiego, Wiktora Stephana i in., a zadaniem jego umiejętnie zakładanie gospodarstw leśnych i celowe ich prowadzenie, jak zadrzewianie poręb rocznych, zakładanie szkółek, inspekcje lasów, sprzedaż nasion i sadzonek, zaprowadzenie i poprawa zwierzostronów itp. Biuro mieści się przy ul. Żurawiej 22. wr.

∞ Międzynarodowy kongres buchalteryczny odbędzie się w Lyonie w dniach 21—31. sierpnia br. pod protektoratem rządu francuskiego i konsułów obcych mocarstw.

Obrady toczyć się będą w trzech sekcjach: a) buchalterya, b) prawo handlowe, c) nauczanie buchalteryi. Referaty i dyskusya dopuszczalne są tylko w jednym z języków dyplomatycznych. Dla uczestników kongresu stara się komitet o uzyskanie zniżek na liniach kolejowych i tanich a wygodnych kwatery.

Zgłoszenia o bezpłatną kartę uczestnictwa adresować należy do dnia 20. lipca rb.: Mons. Hyppolyte Conry, président de la Chambre Syndicale des Comptables — teneurs de livres, 232 arenne de Saxe, Lyon, France. wr.

∞ Zawieszenie czynności urzędu pocztowego na dworcu kolejowym w Koniuchowie. Z dniem 31. maja b. r. zawieszają się, aż do dalszego zarządzenia, czynności urzędu pocztowego na dworcu kolejowym w Koniuchowie. Gminy i obszary dworskie w Koniuchowie, Kłodnicy, Hurniach, Dołhołuce, Woli dołhołuckiej i Manastercach oraz przysiółek Ubereż przydziela się od 1. czerwca 1907 do okręgu doręczeń urzędu pocztowego w Stryju 1.

∞ Wystawa jubileuszowa w Wiedniu w r. 1908. Z okazji jubileuszu 60-letnich rządów cesarza, ma być w roku przyszłym urządzona we wrześniu wystawa jubileuszowa, która będzie miała dać obraz produkcji Austrii w ostatnim 60-leciu. Potworzono komitety dla poszczególnych grup produkcji monarchii, poszczególne zaś grupy podzielono na klasy, obejmujące pojedyncze gałęzie wytwórcze każdej grupy.

Sprawozdanie tygodniowe Izby handlowej i przemysłowej o cenach zboża i produktów we Lwowie od 27 maja do 2 czerwca 1907 bez opłaty akcyzowej. — Waluta koronowa.

Ceny za 50 kilogramów:

Pszemica od 9:70 do 9:90, Żyto od 8:40 do 8:60, Jęczmień browarny od 9:— do 9:50, Jęczmień Pastew. — do —, Owies 9:60 do 9:90, Hreczka — do —, Kukurudza 7:25 do 7:50 Proso — do —, Groch do gotow. 11:25 do 11:75, Groch pastew. — do —, Soczewica — do —, Fasola — do —, Bobik — do —, Wyka — do —, Koniczyna czerwona — do —, Koniczyna biała — do —, Koniczyna szwedzka — do —, Tymotka — do —, Anyż rosyjski — do —, Anyż płaski — do —, Rzepak zimowy 12:75 do 13:—, Rzepak letni — do —, Rzepik zimowy — do —, Rzepik letni — do —, Lnianka — do —, Nasienie lniane — do —, Nasienie konop. 0:— do —, Chmiel 60:— do 80:—, Konopie — do —, Len — do —, Wełna — do —, Potaż drzewny — do —, Potaż słomiany — do —, Miód — do —, Masło — do —, Łój — do —, Nafta zwykła 14:— do 15:—, Nafta salonowa 16:— do 18:—, Wosk ziemny — do —, Płótno — do —, Skóry surowe — do —, Spirytus 48:15 do 48:60. Spirytus nadkontyngent. (ekskontyng.) 28:85 do 29:30.

Bank rolniczy we Lwowie.

Lwów, dnia 6 czerwca b. r

Dziś notujemy za 50 kilogramów loco Lwów
Waluta koronowa.

Pszemica gotowa od 9:60 do 9:80, Żyto gotowe 8:— do 8:25, Owies obrotowy gotowy 9:20 do 9:50, jęczmień browarniany od 9:— do 9:50, Groch do gotowania 11:50 do 12:—.

Spirytus paritas Tarnopol za 100 litr. gotowy od 47:25 do 47:75, Spirytus paritas Tarnopol na terminy — do —, spirytus paritas Tarnopol ekskontyngentowany 27:75 do 28:—.

Na targach zbożowych usposobienie słabsze przeważa. Spirytus tenduje stale zwyklowo.

W naszej Administracyi złożyli:

Na budowę kościołów w Galicyi wschodniej: R. P. 10 kor.

Na Tow. Szkoły Ludowej: R. P. 2 kor.

Na polskie gimnazjum w Białej:

K. W. Pomiankowski z Abbazy 5 kor.

Odpowiedzialny redaktor

Józef Ziemiński.

Niezbędne dla każdego!

Torebka opatrunkowa

„TLEN“

Pierwsza pomoc

Pierwszy opatrunek w nagłych wypadkach, dokładnie wyjałowiony (sterylizowany). 2537

Sposób użycia wewnątrz.

Do nabycia w każdej aptece.

Amerykańskie
Kosiarki. Grabiarki
Przetrzaszacze do siana
Wiązalki i Żniwiarki
firmy
Deering International Harvester & Co
w Chicago 5122
poleca
Syndykat Towarzystw Rolniczych
w Krakowie (Hotel centralny)
Prospekty, katalogi, oferty darmo i opłatnie.

Pierwszy i największy w kraju Skład maszyn do szycia i haftu

krawieckich i szewskich, oraz
wyróbów trykotowych

Agentami się nie posługuję.
Nauka haftu bezpłatnie. Przyjmuje również maszyny do szycia wszelkich systemów do naprawy. — Zamówienia na hafty białe i kolorowe wykonuje starannie i szybko po umiarkowanych cenach 2343
Cenniki opłatnie i darmo.

Józef Iwanicki

specjalista i mechanik
Lwów — Hotel Żółta.

TAPETY

od najtańszych do najwykwintniejszych w kolosalnym wyborze na składzie — — — poleca

W. ADAMSKI

Lwów — Hotel Żółta.

— Wzory z cenami wysyła opłatnie. —

4971

WYDAWNICTWA „SŁOWA POLSKIEGO“

Beniowski hr. M. „Dziennik podróży i zdarzeń na Syberii“ K. 1:—
Coulvain Piotr de „Na gałęzi“ K. 1:80
Daudet Alfons. „Nowele z czasów oblężenia Paryża“ K. —60
Doyle Conan. „Czerwonym szlakiem“ powieść K. —60
Gąsiorowski Wacław. „Huragan“, powieść histor. 3 tomy kor. 4:—, w oprawie b. ładnej K. 5:80
Gąsiorowski Wacław. „Rok 1809“, powieść hist. 2 tomy kor. 3:—, w ozdobnej oprawie K. 3:60
Gruszecki. „Większością“, powieść współczesna K. 2:—
Hofmanowa Klementyna. „Wybór dzieł o tomów K. 3:—, w oprawie ozdobnej K. 4:80
Dr. Głębicki St. „Zamach na uniwersytet polski we Lwowie“ K. 1:—
Jeż T. T. (Zygmunt Miłkowski) „O byt“, powieść historyczna K. 3:—
Jeż T. T. (Zygmunt Miłkowski) „Sylwety emigracyjne“ K. 6:—
„Opowieści japońskie“ K. —60
Rojan K. „Jutrzenka“ powieść kor. 3:—, w ozdobnej oprawie K. 3:60
Rojan K. „Muszka“ powieść K. 3:—
Sclavus Wiesław. „Ugodowcy“ powieść kor. 3:—, w ozdobnej oprawie K. 3:60
Rossowski Stanisław. „Psyche“, poezye K. 3:—
Rovetta G. „Lulu“, powieść z włoskiego K. 1:20
Sołtan Abgar. „Panna Siekierczanka“ K. 2:—
Wazow Jan. „Królowa Kazarska“, powieść K. 1:80
Wells H. G. „Człowiek niewidzialny“ K. —60
Zora. „Drogami życia“, powieść K. 1:20
K. ROJANA

Jutrzenka

Cena egzemplarza 3 korony.

Do nabycia w Administracyi Słowa Polskiego i we wszystkich księgarniach. 12128

Drobne ogłoszenia

Wyjaśnię, dotyczących drobnych ogłoszeń, udziela Administracja „Słowa Polskiego” po otrzymaniu marki pocztowej na odpowiedź. Zgłoszenia wydane być mogą tylko za okazaniem kwitu na inserat. Zgłoszeń rekomendowanych nie przyjmuje się.

Polecamy nasze „Korespondentki Inseratowe” nabywać je można we wszystkich biurach dzienników i w większych trafikach. Ogłoszenia nadawane korespondentkami inseratowymi, bezwzględnie muszą być opłacone. Administracja „Słowa Polskiego”.

Wychowanie i nauka

Panna mająca seminaryum przyjmie posadę nauczycielki lub lektorki w starszej osobie. Łaskawe zgłoszenia poście restente Polka, Stryj. 6259

Wycucam gry na mandolinie. Warunki przystępne. Halicka 9, III p. u Karkuta. 6199

Akademik, rutynowany pedagog, poszukuje lekcyi na prowincyi. „Filolog” Lwów, Uniwersytet. 6215

Akademik, prawnik, poszukuje guwernerki na wszystkie uczniów normalnych, lub też do niższych klas szkół średnich, na cały rok. Zgłoszenia: Brochwicz, Lwów, ul. Kurkowa 1. 33. 6321

Memkę freoblanek poleca biuro nauczycielskie Bodyski, Lwów, Rynek pasaż Andriolego. 6310

Posady poszukiwane

Poszukuję popołudniowego zajęcia między 3—9. Administracja „Słowa”, „Prawnik”. 5219

Solicytator adwokacki, tabularzysta bieży w manipulacji kancelaryjnej poszukuje posady zaraz. Wiadomość W. K. post. rest. Medenice. 6274

Aptekarskiej praktyki poszukuje ukończony szescioletni. Henryk Nass, Lwów, Z. odłana 1. 6238

Młody mężczyzna, z ukończonym kursem buchalteryjnym, poszukuje posady bezpłatnego pomocnika buchalteryjnego w większym domu handlowym we Lwowie. Zgłoszenia do adm. „Słowa” pod J. D. 6190

Aspirant farmacji I-szego roku, poszukuje posady zaraz F. Zipser, Kołomyja. 6208

Wdolny technik budowlany z długoletnią praktyką; obznajomiony z prowadzeniem budowy, pracami kancelaryjnymi, poszukuje zajęcia. Zgłoszenia S. W. Adm. Słowa. 6205

Wdowa w średnim wieku poszukuje jakiegokolwiek miejsca na wieś do zarządu lub kapelowego miejsca. Wymagania skromne. Zgłoszenia pod „Zarząd” do Adm. Słowa. 6281

Rządca dóbr w sile wieku, z b. poważnie wpocony, z świadectwami z wzorowych gospodarstw szuka posady — administracji na czysty dochód ewentualnie dzierżawy. Zgłoszenia pod „Rolnik”, Kraków, główna poczta, za okazaniem inser. kwitu. 6289

Starszy magister farmacji poszukuje zastępstwa od 15 czerwca. Blizsza wiadomość K. W. post. restente Rohatyn. 6312

Osoba młoda, inteligentna, sierota, przyjmie zarząd domu za skromnym wynagrodzeniem miesięcznym. Pierwszeństwo wdowcy z dziećmi. Zgłoszenia Poście restente K. B. 12, Stanisławów. 6317

400 i więcej koron dam za wyrobienie posady kancelisty skarbowego. Dokładne objaśnienia pod „Dyskretya 300” poście-rest. Przemyśl. 6315

1000 koron kaucyi. — Szukam posady inkasenta. Rest. M. P. 18. 6297

Sympatyczna, inteligentna młoda osoba, wdowa po kupcu chrześc., bieży w rachunkowości, wyrobione pismo, fachowe uzdolnienie, obejmie posadę kasyerki w handlu lub przedsiębiorstwie fabrycznym, ewentualnie posadę zarządczyni, gdzie kobiety pracują. Znakomite referencje i może złożyć większą kaucję. Informacyi udzieli z grzecznością: Maryan Mszyski, Lwów, Raska 20. 6217

Przyjmę posadę bony, lektorki, towarzyski podróży, wyręczyćelkę pani domu, restente Lwów, za okazaniem kwitu inseratowego „Lola”. 6195

Posady zanfarnowane

Asystent, względnie młodszy magister farmacji znajduje umieszczenie we większym mieście. Henryk Freudman, Lwów, Grodecka 23. 6116

Inteligentna panna z lepszej rodziny izr. znajdzie natychmiast korzystną posadę przy kasie we większym handlu we Lwowie. Pierwszeństwo mają takie panny, które już czynnościami kasowymi były zajęte. Zgłoszenia pod „Inteligentna”, Lwów, poście rest. 6177

Droguista rutynowanego, również inteligentnego ucznia z ukończoną 2 kl. gimn. przyjmie Droguerya w Kołomyi. 6214

Retuszera i kopistę rutynowanego poszukuje natychmiast nowo otworzony Zakład fotograficzny Kazimierza Skórskiego w Złoczowie. 6173

Zdolny bufetowiec znajdzie natychmiast posadę w handlu JANA DYMICKIEGO w JAŚLE. 6249

Zastępcy miejscowy

dla preparatów chemicznych na kilka dni do towarzystwa pewnego szefa poszukiwany. Oferty uprasza się przysłać pod adr. „Zastępcy miejscowy” do Adm. Słowa Polskiego. 5754

Panienek do klejenia tutek poszukuje natychmiast biuro Sokołowskiego, Ossolińskich 15. 6285

Notaryusz w zachodniej Galicji, w siedzibie sądu obwodowego, poszukuje egzaminowanego kandydaci, zdolnego do substytucyi. Zgłoszenia do Administracyi Słowa pod „Kandydat”. 6313

Adwokat w Stryju poszukuje rutynowanego koncyplenta. Oferty z warunkami przyjmuję z grzecznością Księgarnia Mielanśkiego w Stryju. 6318

Poszukuje się ekonomia z folwark 1000 morg. ze szkołą rolniczą i dłuższą praktyką. Odpisy świadectw, których nie zwraca się, należy przesać pod adresem: Cieński, Uwisła p. Chorostków. 6298

Potrzebni są zaraz:

ekonom kawaler w sile wieku obznajomiony z wszelkimi gałęziami gospodarstwa i dobrem piśmiem; gorzelnik, kawaler, obznajomiony z parową młocarnią, młynem i motorem benzynowym; kucharka umiejąca dobrze gotować i która zarazem zajęłaby się gospodarstwem domowym i prasowaniem bielizny twardziej. — Odpisy świadectw pożądate, nieuwzględnione nie zwraca się. Zgłoszenia wraz z podaniem warunków pod „Zarząd dóbr” Wróblowice, p. Zakliczyn nad Dunajcem. 6294

Apteka w większym mieście poszukuje natychmiast magistra farmacji. Zgłoszenia do „Farmacyi” Lwów, Sapiehy 1. 43. 6270

Poszukuję zastępcy na miesiąc od pierwszego czerwca lub pierwszego lipca. Zgłoszenia „koncyplent adwokacki” p. r. Przeworsk. 6269

Kazimierz Jarema, notaryusz w Jaśle, potrzebuje substytutu na czas urlopu. 6229

Adwokat na prowincyi poszukuje rutynowanego koncyplenta obeznanego z praktyką prowincjonalną. Listy pod „Koncyplent” przyjmie biuro Płonna, Lwów. 5983

Artykuły spożywcze

Kalafior, rzodkiewkę oraz wszelką jarzynę wysyła jaknajtaniej Antoni Klimowicz Lwów. 5944

Kupno i sprzedaż

Skład płócien korczyńskich

Lwów, Halicka 16. Poleca: płótna, weby, obrusy, ręczniki, wyroby bawełniane, oraz gotową bieliznę damską i męską w wielkim wyborze. Kompletnie gotowe wyprawy słu-bne wraz z pościelą od złr. 200. 5010

Sprzedam tanio rower amerykański z wolno bieżącym kołem. Józef Biliński, Gmach cłowy, Lwów. 6286

Sprzedam 2 psy legawie trenowane. Lisowski, porucznik Rzeszów. 6327

Na sprzedaż czesko-niemiecka suka trzyletnia, rasowa, jednak z lichą tresurą, bardzo tanio. Zgłoszenia listowne Zarząd dóbr Babin n. Łomnica. 6308

Portepiany przegrane, krótkie, w wielkim wyborze, dobrym stanie od 50 do 350 zł. Pianino nowe sprzedam, możliwa zamiana, Łyczaków 4, Hanak. 6304

Dreliszki liberyjne, płótna granatowe na fartuchy, poleca najtaniej Magazyn Drexlera, Lwów, plac Kapitulny. Próbkę i cenniki gratis. 6300

Motor szwedzki, AVANCE, lokomobila do pędzenia ropą o sile 18 HP, w zupełnie dobrym stanie do sprzedania. 50 proc. taniej od ceny katalogowej, przy dogodnych warunkach spłaty. — Zarząd dóbr Kurowce, p. Hłubczek Wielki. 6295

Wysprzedaż jadalni, sypialni, salonów, antyków i różnych drobiazgów, w publicznej hali aukcyjnej. 6290

Pianino za 180 zł. w a. w zupełnie dobrym stanie i biurko do sprzedania. Oglądać można codziennie od 3 do 4 popoł. ul. Kochanowskiego 32 A II p. 6305

Instrumenta lekarskie i książki są do nabycia za małe pieniądze. Zgłoszenia Kurkowa 1. 24 parter. 6290

Malta krem miodowo-glicerynowy, przeciw opaleniu twarzy i rąk, bieli, wydelikacy, usuwa pryszczki i liszaje. Tani a dobry! Próba tubka 20 hal. cała 50 h. Główny skład i wyrób drogueryi w Kołomyi. Za nadesłaniem markami 30 lub 60 hal. wysyła franco. 5964

Kuc hucul, ogierek 6-letni, 135 cm. kary bez odmiany, ujeżdżony, jest na sprzedaż w zarządzie dóbr w Miżyńcu. 6149

Interesy handlowe

Sklep katolicki towarów mieszczańskich na prowincyi pod korzystnymi warunkami do wydzierżawienia. Zgłoszenia pod S. L. O. w „Słowie P.” 6220

Kredyt hipoteczny, budowlany, polecam właścicielom dóbr i realności na 4—5%. Wyższym urzędnikom państwowym dwuletnią pensję na 6%. Markę założyć. „Sors” post. rest. Lwów. 6272

Aptekę z większym obrotem wezmę w dzierżawę. Spirer, Tarnów. 5870

Do sprzedania lub wydzierżawienia Hala Automatów naprzeciw Foto-Plastikonu w pasażu Hausmana. Wiadomość tamże. 6235

Dzierżaw kilka z gorzelnią i bez. Iżca zlecen dyrektora Makarewicz, Lwów, plac Dąbrowskiego, Chorążczyzna 6314

10.000 koron na 7 proc. półrocznie z góry poszukuję na bardzo pewną hipotekę kamienicy lwowskiej. Kupię kamienicę z wkładem 50.000 koron. Dom komisowy „Merkury” Lwów, ulica Polna 1. 14. 6322

2400—3000 kor. zapłacę rocznie za wyposzczenie 30.000 k. na prowadzenie fabryki. Zabezpieczenie primo loko na realności i fabryce. Zgłoszenia post.-r. „Pewność”, Lwów. 6303

Majątek przeszło 350 morg. blisko miasta i kolei przy szosie, wraz z zasiewami do wydzierżawienia od 1 lipca 1907. Inwentarz żywy i martwy można zakupić w miejscu. Zgłoszenia pod „Dzierżawa” post.-r. Dębica. 6299

10.000 koron na drugą hipotekę realności lwowskiej udzieli kancelarya adwokata dra Kahanego, Sykstuska 31. 6283

Wieruchomości

Leśny majątek z młodym lasem poszukiwany. Cena 100—400.000 koron. Adresować: S. S. O. 120. Kraków, poście restente. 6052

Majątek 600 morgów zaraz do sprzedania albo wydzierżawienia. Dunajski, post. restente Monasterzyska 6106

Sprzedam realność w pięknym położeniu za 25.000 K. gotówką. Sadownicka 56. 6189

Gołkowski Wł., Sanok, poleca majątek ziemski, obszar 1700 m., gorzelnię, za cenę 500.000 zł., zarazem szuka współnika-dzierżawcę na kamieniołom. 6147

Willa na sprzedaż w Śródmieściu, piętrowa. Cena 100.000 K. Obciążenie 46.000 kor. Pełnomocnik adwokat dr. Michalewski plac Maryacki 10. 6206

Kupię kamienicę z latami wolnemi. Wkład gotówką 30.000 koron. Zgłoszenia pisemne „Kupno 30.000” do administr. „Słowa P.” 6244

Kamienica dwupiętrowa we Lwowie, blisko śródmieścia, wolne lata — trwała budowa. Wysoka renta. — Potrzebny kapitał około 60.000 koron. Informacyi udzieli Gąsiorowska Długosza 9, między 12 a 4. Pośrednictwo wyklucone. 6083

Brzuchowice. Jednopiętrowa willa z parcelą tanio do sprzedania. Wiadomość sklep Drexlera, Lwów, plac Kapitulny. 6301

Dom nowy, parterowy, ogród przy ul. Elizy Orzeszkowej 3 (boczna Sadownickiej) sprzedam. 6231

WILLE w Brzuchowicach koło kolei, sprzedam lub wynajmę. Wyjaśnienia udzieli: Dom Handlowy, Lwów, Kopernika 7. 6309

Do sprzedania nowa piętrowa realność, duży ogród. Ul. Sadownicka. Wiadomość: p. adwokat Kasperek, Bielowskiego 5. 6307

Realność sprzedam. Pomieszczenie, budynki gospodarcze z ogrodem, morg obszar. Osobno półtrzecia morga gruntu. — Kołomyja, przedmieście Bagnisberg, ul. Tarnowskich 423, Granatowska. 6326

WILLA

piętrowa przy ul. św. Zofii 20, z dużym, słicznym ogrodem (1130 m. frontu 70 m.) na sprzedaż. Blizszej wiadomości udzieli ustnie kancelarya adw. Dr. STEFANA FRENKLA, ul. AKADEMICKA 12. 6306

Willa składająca się z sześciu pokoi, 2 kuchni, stajni na 4 koni, wozowni etc. z dwumorgowym ogrodem owocowym i warzywnym zaraz do sprzedania lub wydzierżawienia. Blizsza wiadomość Wulka 5. 6225

Kamienica przy ul. Szumlańskiego (okolicz Gródecka) z powodu wyjazdu tanio do sprzedania. Wkład kor. 10.000 Wiadomość ul. Krasickich 14, drzwi 2 parter. 6241

Sprzedam kamienicę dwupiętrową, 12 lat wolnych. Gotówka potrzebna 30.000 lub 40.000 k. Blizsza wiadomość u właściciela ul. Sadownicka 1. 49 II piętro. 6202

Realność, 35 lub 25 morgów bardzo dobrego gruntu — z domem i budynkami gosp. lub bez tychże, w bardzo ładnej miejscowości wschodniej Galicji, gdzie wkrótce ma się otworzyć sąd powiatowy, ze względu na rodzinny podkorzystnymi warunkami zaraz do sprzedania Reflektanci zechcą adresować „L. K. K. 12—15000” do adm. Słowa. 6151

Mieszkania i sklepy

POSZUKUJĘ 2 pokoi słonecznych z kuchnią o 1 lipca lub później w cenie kor. 50 do 60 miesięcznie. Bezdzieln 50, Adm. Słowa Polskiego. 6287

Mieszkania różne — 5, 4, 3, 2 i 1 pokój z kuchnią i przynależnościami od 15 czerwca b. r., przy ul. Jabłonowskich 18 do wynajęcia. Oglądać można każdego czasu, a blizszych wyjaśnień udziela się na miejscu od 4 do 5 g. popoł. lub ul. na Błonie 3, telefon 470 przez cały dzień. 6053

Sklep frontowy wielki od 1 czerwca przy ul. Żulińskiego 15 do wynajęcia. 6253

2 mieszkania z 3 pokoi, kuchni i przedpokoju, z angielskim kłosem od 1 czerwca przy ul. Żulińskiego 15 do wynajęcia. 6252

Wspaniałe mieszkanie 5 pokoi z przynależnościami ul. Dwernickiego 12. 6211

6 dużych, słonecznych pokoi, przedpokój, kuchnia, łazienka, spiżarnia, na wysokim parterze, Andrzeja Gołaba 15. 5914

4, 5 albo 6 pokoi, przedpokoju, kuchnia, balkon etc. słoneczne do wynajęcia ul. Wągilewicza 2 (róg Kochanowskiego). 6224

Pokój frontowy, wchód osobny, umeblowanie, usługa 18 zł., obok kościoła św. Antoniego, zaraz do wynajęcia. Wiadomość w biurze Buchstaba. 6233

9 wspaniałych pokoi, 2 kuchnie, 2 werandy na I piętrze we willi Palatyn ul. Kalcza do wynajęcia. Wiadomość Nagelberg, Michała 4. 6231

Pijarów 25, pokój, kuchnia, frontowe, obszerne od 1 lipca. 6280

Dwa pokoje z balkonem I piętro. Pokój kawalerski, Zimorowicza 20. 6325

Pokój frontowy z przedpokojem, porządnie umeblowany, ewentualnie z utrzymaniem, do wynajęcia. Romanowicza 16, parter (boczna Miłkołaja). 6316

Letnie mieszkania

W Zakopanem Zofia Buchowicka poleca swój pensjonat. Smeczana na Chramcówkach. Ceny na Czerwec niższe. 6256

Dwie loterie krajowe!

Losy na kociot im. św. Elżbiety. Ciągnięcie 27 i 28 września 1907.

Losy na budowę „Sokoła” we Lwowie. Ciągnięcie 29 grudnia 1907.

Główne wygrane w gotówce! (wspaniałe wygrane z Głównie wygrane w gotówce! (złota, srebra itd.

Cena losu 1 koronę.

Sz. 5 losów tylko 5 k. 50 h. — Wszędzie do nabycia! Głównie wygrane w gotówce! (złota, srebra itd.

Sokol i Lilien. Schütz i Chajes. Domy bankowe we Lwowie.

W Jaremczu do wynajęcia (z całym utrzymaniem) obszerny pokój, wygodnie urządzony, z dużą werandą nad Prutem dla osoby dystyngowanej. Blizsza wiadomość w Biurze dzienników WP. Sokółowskiej w pasażu Hausmana. 6221

W Brzuchowicach willa z ogrodem do najęcia. Wiadomość Lwów, ul. Polna 1. 27. 6257

Truskawiec, willa Janina naprzeciw kąpielni, kilkadziesiąt pokoi wygodnie urządzone. Kuchnia domowa higieniczna. Ceny w pierwszym sezonie od 6 do 8 k. dziennie z całym utrzymaniem. Zgłoszenia przyjmuje właścicielka Zenona Janowska. 4944

JAREMCZE. Zakład wodolecznicy od 1 czerwca otwarty. Lekarz ordynujący i właściciel M. Grader. 5806

Mikuliczyn willa Buraczynskiego, dla letników wynajmuje pokoje z wiktami bez. 6324

Willa w Brzuchowicach do wynajęcia cała lub częściowo. Wiadomość Łyczakowska 39 B. u Wnej Schürrowej. 6311

Hotel Starny Zakopane — Pensjonat. Pokoje z utrzymaniem od 7 do 15 k. 6291

Doniesienia różne

Choroby weneryczne

i zastarzałe, choroby skórne kobiece, osłabienie na nie neurasthenii leczy 30

Dr. F. RICH PASAŻ HAUSMANA 8.

Pralnia Hungaria przeniesioną została z ul. Sykstuskiej na ul. Skarbowskią 1. 3. 6495

Jan Schuller, Lwów, Sykstuska 29, magazyn i pracownia obuwia damskiego i męskiego poleca obuwie gotowe, jak również zamówienia wykonuje starannie i szybko podług najświeższych fasonów. Z prowincyi wystarczy zużyty bucik na miarę. 4800

Anonsy i reklamy na ścianach i sufitach w pawilonie Wystawy higieniczno-lekarskiej przyjmuje Zygmunt Krykiewicz. Wiadomość plac powystawowy w pawilonie. 6234

Na ul. Leona Sapiehy lub Sykstuskiej zgubiono wczoraj popołudniu bransoletę połączoną z amuletem. Znalazca otrzyma tyle, ile wynosi wartość bransolety. Zgłoszenia ul. Szeptyckich 1. 3, Zawiński. 6233

K. 150.000

wygrać można na losweg. loteryi państwowej

11.969 wygranych

między temi wygrane na k. 20.000, 10.000, 5000 itd. Ciągnięcie 28 bm. — Cena k. 4 wraz z przesyłką

DOM BANKOWY

Rohatyn i Ułam

Lwów, Sykstuska 8. 6328

A. KONIEWICZ

Lwów, Batorego 12.

Fabryka wózków dla dzieci, wyrobów koszykarskich i bambusow. szesławów i leżaków w olbrzymim wyborze. Bajecznie tanio sprzedaje. Cenniko franco. — 5143

W chorobach płuc, katarach, krztuścu, zółtach i influenzy

zapisuje ją codziennie wielu profesorów i lekarzy.

Sirolina

Podnosi łaknienie i ciężar ciała, usuwa kaszel, odpluwanie, nocne poty.

308

F. HOFFMANN-LA ROCHE & Co.
Bazyleja (Szwajcarya).

„Roche“

Do nabycia na zlecenie lekarza w aptekach po k. 4— za flaszkę.

KRYNICA

C. k. Zakład zdrojowy w Galicyi:

W Karpatach 600 m. n. p. m. Klimat podalpejski, las szpilkowy wysokopienny.

Środki lecznicze:

Zdroje: „Zdrój główny“ i „Stotwinka“ silne szczawio-wapienne i magnezowe sodowo-żelaziste.

Naturalne kąpiele z bezwodnika węglowego.

Wskazania: Niedokrewność, neurostenia, blednica, choroby serca i naczyń krwionośnych e. t. c.

Kąpiele borowinowe:

4627

Wskazania: Choroby kobiece, nerwoból, reumatyzm.

Zakład wodoleczniczy:

Frekwencja około 8.000 osób. 18 lekarzy. Sezon trwa od 15 maja do 10 października. Prospekty wysłać bezpłatnie.

C. k. Zarząd zdrojowy.

PATENTY

na wynalazki wycozywa

S. Dzbański

przysięgły rzecznik

patentowy 7

WIEN VII.

Lindengasse 2

w pobliżu c. k. urzędu patent.

Sworn Patent-Attorney

Rowery i MOTOCYKLE

pierw szorzędnę marki: Wandler, Brennabor, Regent, Germania oraz przybory do tychże zawsze na składzie.

Maszyny

do szycia i haftu najlepszej jakości dostarcza z 5-letnią gwarancją 19

S. Wagner

mechanik,

Lwów, pl. Bernardyński 1. Warsztat reperacyjny.

JÓZEF SCHUSTER

przeniósł swój znany skład kółder i materaców z ul. Kopernika na ul. 3-go Maja 5, pod firmę Schuster i Toczyński. Polecamy po dawnych cenach kółdry, materace, sienniki zwykłe i sprężynowe, poduszki, poszewki, prześcieradła, kocyki welniane i letnie. Okazyjnie kupione KOCYKI JEDWABNE 150/200 cm., w najpiękniejszych kolorach po k. 6:50, 7:50, i 11. Własnego wyrobu kompletne sypialnie, salony i jadalnie. Największy wybór dywanów, chodników, portyer, firanek, kap na łóżka i materij meblowych. Wszystko po dawnych, niskich cenach, póki zapas starczy. Lwów, 3-go Maja 5. J. Schuster i K. Toczyński. 6141

Bezpłatnie i bez porta

wysyłam każdemu wielki, bogato ilustrowany cennik z 300 wzorami solidnych, dobrych i tanich instrumentów muzycznych każdego rodzaju. c. k. dostawca nadw. Hanns Konrad

Dom wysyłkowy instrumentów muzycznych w Brüx nr. 984 (Czechy)

Skrzypce do nauki bez smyczka K. 4:80, 5:50, 6:80 i wyż.

Do tego smyczek K. — 80, 1. 1:60. Cytry, harmonie i t. d. na składzie. 5702

Pierścionki

obrączki ślubne, szpilki bukietowe, wszelkie wyroby złote i srebrne poleca Franciszek Kwasiński, plac Halicki 3. Przyjmuje wszelkie obstalunki i reperacje.

Rowery nowe i używane

jakoteż reperacje wszelkiego rodzaju uskutecznia tanio w oznaczonym czasie — **Fachowy mechanik — J. Grajewski**

Lwów, Bojmów 1.

Ilustrowane cenniki odwrotnie. 5171

Niespodzianka!

Ucząc się języka francuskiego z II-go kursu Samouczka Polsko-Francuskiego, napisanego przez P. de Bencardera, znalazłem w tejże książce niespodziewanie kupon, za który otrzymałem od autora 6 tomów dzieła pod t. „Wewnętrzne dzieje Polski za Stanisława Augusta“ przez Karzonia, wartości 40 kor., i o premium bezpłatne w nagrodę za pilność i wytrwałość w nauce. Franciszek Gryszka, Szczekociny, gubernia Kielecka, Królestwo Polskie, d. 7 Waja 1906. 5811

Płótna czysto białe, stołową bielisz, ręczniki, chustki do nosa, ściereki, SZYFONY, SZYRTYNGI, PŁÓTNA BAWELNIANE na każdą bielisz i prześcieradła bez szwu, dyмки i płótna na kalesony najtaniej sprzedaje

Wiktor Sedlaczek

Lwów, plac Kapitulny 3. 4524

Na piegi jedyny środek krem toaletowy dra Mejslera, słoiki po 80 groszy i 1 kor. 60 groszy. Mydło na piegi po 50 i 80 groszy poleca najtaniej drogeria L. Menke na ul. Kaźmierzowska 19. — róg Rzeźnickiej. 5390

Proszę żądać!

bezpłatnie i franko moją bogato ilustrowaną główną katalog z przeszło 3.000 ilustracjami zegarków, towarów złotych i srebrnych i instrumentów muzycznych itd.

Pierwsza fabryka zegarków

HANN'S A KONRAD'S

c. k. dost. nadw.

w Brüx nr. 984 (Czechy). Prawdziwy szwajcarski remontarowy zegarek niklowy system Roskopf k. 3 sztuki k. 14. Prawdziwy zegarek remontarowy srebrny k. 840, z podwójną kopertą k. 1250. Niema ryzyka. Zamiany dozw. lub zwrot pieniędzy. 5701

TAPICER

ozdabia tanio i gustownie mieszkania, przerabia stare garnitury na secesyjne i modne z dodaniem pięknej materii za 20 zł. Upinanie firanek i portyer po 25 ct. Przerabia materace wiosenne za 2 zł. **L. DORNBERGER** ul. Pańska 21, (dawnej apteka Wgo P. Dülla). 5419

Rządowo uprawn.

Fabryka wód mineralnych

sztucznych i specjalnych leczniczych pod firmą 13

K. Rząca i Chmurski

w Krakowie

ul. św. Gertrudy 1. 4

wyrabia pod kontrolą Komisyl Przemysłowej Tow. Lek. Krak. polecone przez toż Towarzystwo

Wody mineralne

odpowiadające składem chemicznym wodom: Bilińskiej, Gieshüblerskiej, Selterskiej, Vichy, Honiburg, Marienbadzkiej, Bissingen, tudzież specjalne lecznicze jak: litowa, bromowa, jodowa, żelazista, kwaśna, oraz normalne wody mineralne z przepisu prof. Jaworskiego. Sprzedaż cząstkowa w aptekach i drogueryach. Główny skład we Lwowie w apt. J. Wewiorskiego. Halicka 5.

Ważne dla udających się do Krakowa!

Karta zbiorowa Galic. Związku Turystycznego w Krakowie uprawniająca tak do wolnych wstępów do muzeów itp., jakoteż do 50% zniżek do teatru miejskiego, teatru ludowego i teatru rozmaitości, już wyszła i jest do nabycia po cenie **3 koron** w Krakowie:

w biurze Krajowego Związku turystycznego, na Główniej poczcie i u firm: 6246

A. Hawelka, Rynek główny **Z. Zdanowicz**, Sławkowska **Reim i Ska**, Rynek główny **J. Michalik**, ul. Floryńska **S. A. Krzyżanowski**, Rynek **H. Schwarz**, ul. Grodzka. **W Stanisławowie:** w filii Krajowego Związku turystycznego **We Lwowie:** w c. k. miastowym Biurze kolejowym, paśaż Hausmana.

W Warszawie: w filii Galic. Kraj. Związku Turystycznego ul. Kotzebue 4.

Baczność! Bilety wstępu do salin wielickich można zamawiać wyłącznie w **Biurze Kraj. Związku Turystycznego w Krakowie, ul. Starowiślna 12.**

Z dawien dawna znaną ze swej dobroci i zapachu prawdziwą 8

Herbatę Rosyjską zbioru majowego poleca handel **W. ADAMOWICZA**

w **BRODACH** (na pograniczu rosyjsk.) **Familiina** bardzo dobra zł. 1:40 **Melange de Moskau** w or. op. 2:50 **Imperial cesarska** w or. op. 3:50 **Okruchy z najl. herb. kwiat.** 1:20

Bulion Woliński higien. 1 kg. zł. 3:20 **Kawa Ceylon** wymieniona, franco 5 kg. 9—

KAWA CEYLON palona gor. pow. 1/4 kilo 80 i zł. 1:10.

z nowego zbioru zakupuje po limitowanej cenie udzielając zaliczek 5123

Syndykat Towarzystw Rolniczych

w Krakowie (Hotel Centralny).

IBZEPAK

z nowego zbioru zakupuje po limitowanej cenie udzielając zaliczek 5123

Syndykat Towarzystw Rolniczych

w Krakowie (Hotel Centralny).

Fan Jhnatowicz

poiecu

Dentol

Znakomite i bardzo przyjemne do ust płukanie. Wzmacnia dziąsła, uspokaja ból i zapobiega psuciu się zębów.

Cena 2 kor.

Dentol

proszek do czyszczenia i uzdrowienia zębów — nadaje zębom śliczną perłową białosć jest przeto nieocenionym.

Cena 1 kor.

Dentolina

pasta glicerynowa w tubach do czyszczenia zębów — jest bardzo przyjemna w użyciu.

Cena 50 hal.

Nabyć można w sklepach własnych:

we Lwowie: ul. Sykstuska 25 i ul. Hetmańska 6. —

w Krakowie: Sukiennice 20

w Przemyśle: ul. Mickiewicza II

w Stanisławowie: ul. Sapiieżńska 10

oraz we wszystkich pierwszorzędnych sklepach i aptekach. 5834

SZYMON HAY

aptekarsz c. i k. dostawca nadw.

we Lwowie, ul. Kazimierzowska 26.

2786

poleca następujące wyroby:

„Haya“ Antiseptyczną wodę do ust i zębów przez pp. lekarzy polecana. Wzmacnia dziąsła, usuwa nieprzyjemny odór ust, uśmierza ból zębów, goi wszelkie zranienia i owrzodzenia dziąseł. **Cena flakonu kor. 1:20 i 12—**

„Haya“ Antiseptyczną pastę do czyszczenia i konserwowania zębów. Dziąsła pod wpływem tej pasty wzmacniają się, odzyskują piękną różową barwę, a zęby śnieżną białosć. **Puszka 80 hal.**

Wysyłka na prowincję uskutecznia się odwrotnie.

„Haya“ Wodę atefską i chiną. Jedyny niezawodny i skuteczny środek na porost włosów, przeciw wypadaniu tychże i łupieżu. **Flakon kor. 1:20.**

„Haya“ Puder higieniczny przeciw poceniu się rąk, pachwin i nóg. Znakomity ten środek okazał się skutecznym tam, gdzie inne wcale nie działały. Puder ten usuwa chorobliwe pocenie się, usuwa przykry odór, wzmacnia znakomicie skórę. **Cena pudełka 1 kor.**

Sensacyjna broszura francuska o Rusinach

pojawiała się w tłumaczeniu polskiem p. t.

„Rzeczpospolita proletaryatu“

Skład główny w Księgarni Polskiej. — **Cena 1 kor.**

PATENTY

wyrabia i sprzedaje we wszystkich krajach 101

inżynier i rzecznik

J. Knöpfelmacher

Telefon 22132.

Wien II., Praterstrasse 37.